

köse bucak DÜNYA

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

ocak - şubat 2017 - sayı: 29 fiyatı: 10 tl

► Tanzania ► Bulgur ► Oyuncak Hikayesi ► Ushuaia ► About Turkey with Love ► Madame Tussauds

- İşi yoksa makineyi kapat...
- Lüzumsuz yanan ışıkları söndür...

Enerji israfını önlemeye karşı, bugün her hangi bir üretimhanede bu cümlelerden biri kullanıldı.

Peki tasarruf?

Enerji tasarrufu ve gider maliyetlerini azaltmak için elektrik ürünleri alt yapınızı yeni nesil ürünler ile değiştirin.

Elektrik enerjisini yaşam enerjisine dönüştüren ürünleri ile yüzlerce markanın bayiliğini üstlenen
KONYA ENERJİ size her zamanki gibi en kaliteli **Elektrik Ürünlerini** sunar.

ANADOLU'NUN EN BÜYÜK
MESLEK EDİNDİRME KURSU

KOMEK'TEN İSTİHDAMA DEV KATKI

Konya Büyükşehir Belediyesi Meslek Edindirme Kursları,
yeni kayıt dönemiyle birlikte bugüne kadar

440 BİNİ AŞKIN KURSİYERE

meslek ve sanat eğitimi vererek Türkiye'nin ve bölgenin
istihdamına katkı sağlamaktan gurur duyar

Sehrin Eğitim ve Sanat Merkezi

www.
komek
.org.tr

A STAR ALLIANCE MEMBER

DÜNYA DAHA BÜYÜK.
K E Ş F E T.

TURKISH
AIRLINES

SUUDİ ARABİSTAN'A TÜRK HAVA YOLLARI İLE UÇUN

TURKISHAIRLINES.COM

-Su mu yakıyor?

www.konyaenerji.com

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

Sahibi ve Yazı İşleri Md.
Ali Sami Palaz

Genel Yayın Yönetmeni
Derya Uzun Davulcu

Editör
Hilal Seyhan

Hukuk Danışmanı
Av. İsmail Berksoy

Yayın Danışmanı
Prof. Dr. Orhan Kural

Katkıda Bulunanlar
M.Fatih Özsoy, Salih Doğan,
Mustafa Binoğlu, Banu Taşkın,
Kalaycı Necip Usta

Kapak Fotoğrafı
Ali Sami Palaz

Osmanlı Dağıtım
Mustafa Demirtaş
0549 258 43 00

Koordinasyon Merkezi
Panel Medya
Maltepe Mah. TİM 2 2/29
Zeytinburnu - İstanbul
Gsm: 0534 815 22 95
www.panelmedya.com

Yönetim Yeri

Esenler Mh. Eski sille Cd. No:116
Selçuklu - Konya

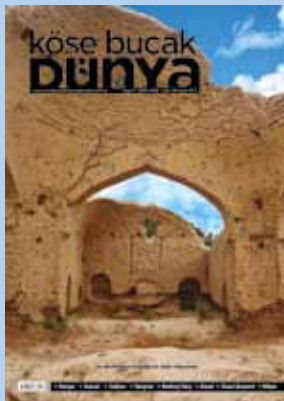
Baskı
Ayrıntı Ofset
Yeni Matbacılar Sitesi
Fevzi Çakmak Mahallesi
Bab-ı Ali Caddesi No: 6
Karatay / Konya
0332 342 65 80

Sanat Yönetmeni
Mehmet Ecirli - 0544 242 04 23

Tashih
Dr. Yusuf Sülükçü

ABONELİK BEDELİ (6 SAYI)
70 TL (Kurumlar için 100 TL)

Köşe Bucas Dünya Dergisi T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayın hakkı Ali Sami PALAZ'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayımlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayımlanan makale ve yazılarda ki görüşler yazarına aittir. B.T Aralık 2016 İki Aylık Yayın

ALİ SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

Söyle Bana Gezgın Mısın, Turist Mi?

Gezgın mı turist mı olduğunu henüz bilmiyorsan bu yazının sonunda öğrenmiş olacaksın, merak etme! Kim bilir, belki de her ikisi de değılsindir.

Bu arada belirtelim, gezgın ya da turist olman için illa Dünya'yı dolaşman gerekmiyor. Kendi ülkende, şehrinde ya da mahallende bile gezgın veya turist olabilirsin.

Kolaylık olsun diye madde madde yazacağım, başlıyoruz.

Gezgın: Kendi görmek istediğı yeri gezer, görür. Meraklıdır, keşfetmeyi sever.

Turist: Kendisine gösterilen yerleri, gezer, görür. Göreceğı yerlerin planını başkaları yapar ve gezdirir.

Gezgın: Maceracıdır, tutkuludur, heyecanla gezer. Her fırsatta gittiğı yerin halkının hayatına karışmak ister. Onların düğün, cenaze bayram gibi günlerini onlarla yaşamak ister. Ev hayatlarını, yemeklerini gelenek ve göreneklerini merak eder.

Turist: Maceradan uzak durur, gittiğı yerde bir fotoğrafı olsun diye gezer. "Bende gittim, ben de gördüm!" diyebilmek için gezip tozar. Gittiğı yerle ilgili derinlemesine bir bilgisi yoktur. Başındaki rehber anlatsa bile dinlemez, çünkü turist o sırada fotoğraf ve alış verişin derdindedir.

Gezgın: Gittiğı yerin şartlarına uyum sağlar, konfor önceliğı değıldir ve gittiğı yerdeki halkın yaşantısına, inancına saygı duyar. Eleştirmede, yargılamaz ve şikâyet etmez.

Turist: Konforuna düşkündür. Kalacağı otel yıldızlı olsun, otobüsü klimalı olsun, caddeler aydınlık olsun, sokaklar geniş

olsun, trafik rahat olsun, gürültü olmasın, yemek ne sıcak ne soğuk olsun ister. Kısacası ister de ister. Gittiğı yerdeki halkın yediğini, içtiğini, giydiğini, adetini, geleneğini göreneğini eleştirir, ayıplar, küçümser ve yargılar.

Gezgın: Organiktir, doğaldır, tarla domatesi gibidir, toprakla ve gökyüzüyle direk bağlantılıdır. Gittiğı yerde, göze batmaz, sanki orada doğmuş ve yaşamış biri gibidir. Bünyede rahatsızlığa sebep olmaz.

Turist: Sentetiktir, yapay ve yapmacıktır. Sera domatesi gibidir. Gökyüzüyle arasında konfor vardır. Gittiğı yerde hemen fark edilir. Bünye çoğı zaman onu kabul etmez.

Gezgın: Gezgın çoğı zaman yalnızdır ama birkaç gezgın bir araya gelse de temel bakış açısı aynı olduğı için sorun yoktur.

Turist:Topluluk hâlinde gezerler ve kalabalıklardır. Her birinin bakış açısı farklı olduğı içinde, topluluğa kargaşa hakimdir.

Liste daha uzar gider ama sanırım ne demek istediğimi anladınız.

Söyle bana sen bir gezgın mısın, yoksa bir turist mi?

Diyelim ki bu ikisi de değılsin, en azından bunlardan biri olmayı isteyenlerden olmalısın.

Eğer bu üçüncülerden de değılsen benim kapsama alanım dışındasın demektir. Kusura bakmayınız, bir tur kataloğına ya da bir seyahat planına bakınız lütfen.

Gülümseyişle...

İÇİNDEKİLER

10

KENYA

20

KAVUK

24

GABON

30

HAT, TEZHİP
VE MİNYATÜR

34

KARLOVY
VARY

42

KAVAL

46

KALAYCI

52

HAVUÇ

56

SİVAS
DİVRİĞİ

60

MÜZE

66

TÜRMAK
HABER

70

PORTFOLYO

ilgiye ve bilgiye
en ihtiyaç duyduğunuz
zamanlarda yanınızdayız.

RANDEVU ALMAK İÇİN
444 1 274
www.buyuksehirhastanesi.com

ÖZEL
Büyükşehir
HASTANESİ
KONYA

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

SEYAHAT BİTTİ, EVE DÖNÜŞ ZAMANI

Seyahatiniz sona erip eve döndüğünüzde çantanızdan seyahatte aldığınız hatıralıkları çıkarırken o güzel günlerin çok geride kaldığını anlırsınız. Parasal değeri yüksek olmayan ancak manevi değeri ile paha biçilmez hatıra eşyalar başköşeye konulmayı hak eder.

Seyahatten getirilmemesi gereken şeyler de vardır. Bilerek ya da bilmeden sağlık problemleri yaratabilecek ya da kendimizi zora sokabilecek bir takım şeyleri de yanımızda getiririz. Risk taşıyan, arkamızda bırakmamız gerekenler neymiş bir bakalım:

Bozuk Para ve Döviz: Koleksiyon yapmıyorsanız bozuk paraları getirmenizin anlamı yok. Elden ele dolaşan mikrop yuvası şeyleri niye taşıyacaksınız ki, harcayın bitsin. Zaten ülkemizde kullanma şansınız da olmayacağından tüketebilir ya da çoğunlukla havaalanlarında bulunan UNICEF'in yardım kutularına atarak bağış yapabilirsiniz. Kâğıt paralar da Euro ya da Dolar değilse onları bu para birimlerine çevirmenizde fayda var. Aksi takdirde kâğıt parçası olarak kalacaktır.

Güvenlik Kontrolünde Geçiş İzni Verilmeyen Ürünler: Kimi ülkelerde kontroller oldukça sıklıdır. Küçük havalimanlarında kontrollerin daha

da arttığı görülür. Kimi zaman birkaç şişe alkollü içecek, kimi zaman yanınıza aldığınız ev yapımı çorba sorun olabilir. Hatta bir şişe suyu bile yanınıza almanıza izin vermezler.

Artık İhtiyaç Duymayacağınız Eşyalar: Eve döndüğünüz zaman kullanmayacağınız kırık, yırtık, küçülmüş şeyleri geri getirmeyin, otelde çöpe atın. Boşuna taşımamış olursunuz. Başkaları tarafından kullanılacak eşyaları da kaldığınız yerde bırakabilirsiniz. Kimi ülkelerde ikinci el dükkânları var, onlara da verebilirsiniz.

Yaratıklar: Bagajınızda ya da giysilerinizin üzerinde gezen birtakım canlılar olabilir. Çantanızı toplarken ve eve gidip açtığınızda kontrol edin. Genelde haşere tarzındaki bu canlılar evinizi istila edebilir. Sandık tipi kutularda herhangi bir şey aldıysanız fare vb. bulunma ihtimali vardır. Mutlaka kontrol edin.

Egzotik Mikroplar: Hastalığa neden olan mikropların yol açtığı hastalıklardan korunmanın en iyi yolu önlem almaktır. Eve döndüğünüzde bagajınızı açar açmaz giysilerinizi sıcak suyla yıkayın. Seyahat çantanızı anti bakteriyel jel ve sabunla temizleyin.

Yasadışı Ürünler: Amsterdam ya da Uruguay'da sorun olmayacak ürünler Amerika ya da bir başka ülke için sorun teşkil edebilir, ülkeye girişine izin verilmez. Birçok ülkede meyve, sebze ve bitki tohumlarının girişine izin verilmediği gibi. Girişte ve çıkışta ciddi kontrole tabi tutulabilirsiniz.

Eve Dönüş Şoku Yaşamamak İçin...

Maceradan rutin ev hayatına dönmek kimseyi mutlu etmez. Eve döndüğünüzde ikinci bir kültür şoku yaşayabilirsiniz. Evde sizi karşılayan biri varsa dönüş daha eğlencelidir. Herkes anlatacaklarınızı dinlemek için sabırsızlıkla beklemektedir. Siz de sıcaklığına paylaştığınız keyfini yaşarsınız.

Uzun süredir uzak olduğunuz konforunuza kavuşmak aslında en güzeldir. Bunu yaşayabilmek için seyahate çıkarken evinizi temiz bırakın ki gelir gelmez bulaşıkları görüp ikinci bir şok yaşamayın.

İlk gece oturup yemek yapmayın, sipariş edin, getirsinler. Sizi mutlu edecekse geldiğiniz ülkedeki yiyeceklerle benzer bir şeyler yiyin; pizza, suşi vb. Bunalıma girip, abur cubur yiyip televizyonun karşısına hapsolmayın. Çıkmak dolaşın. Eve kapanırsanız ilerleyen günlerde adaptasyon güçlüğünü çekebilirsiniz.

Lezzetimiz doğadan...

ISO 22000
GIDA
GÜVENCESİ

ISO 9001:2008
KALİTE
YÖNETİMİ

HELAL
GIDA
SERTİFİKASI

50
YIL

1954'den
BERİ

www.akova.com

MAMBO TANZANYA

Yazı ve Fotoğraflar: Mehpare Sözüner

“Mambo”, “ne haber”; Dâr-es-selâm (“Dâr” Arapça “kapı, yurt, ev” anlamına geliyor, “selâm” ise İbranice “barış”) “Yönetime giden kapı” anlamını taşıyor. 1964’e kadar yönetim merkezi olan 4,5 milyon nüfuslu şehir, görevini sonra 2,2 milyon nüfuslu Dodoma’ya bırakmış.

Tanzanya’nın %30’u el değmemiş korunmuş arazi. Bu anlamda Costa Rica’dan sonra yüzde olarak dünyada ikinci sırada gelir. Dünyanın ikinci en derin gölü (1470m) Tanganika gölü ve Afrika’nın en büyük, dünyanın üçüncü en büyük gölü Victoria’da burada. Afrika’nın en büyük üç ırmağı Nil, Kongo, Zambezi Tanzanya topraklarından doğar.

Büyük Göç

Büyük göç 1970’lerde küresel ısınma, nüfusun artışı ve vahşi alanın azalması ile ortaya çıkar. Aralıkta büyük göç güneyden saat yönünde başlar. Ocak-Şubat’ta hayvanlar doğum yaparlar.

Martta ot kalmayınca kuzeye doğru çıkmaya başlarlar. Nisan-Mayıs’ta Gurumeti nehrine erişip Temmuz’da Tanzanya sınırını geçip Mara çayırlarına kadar devam edip, Kasım’da başladıkları yere dönerler. Bu göçü tetikleyen otlak ve yağmur olduğundan her yıl aylar kayabilir.

2,5 milyon hayvan büyük göçe katılır. 1,5milyon öküz başlı antilop, 200 bin zebra, 350 bin impala, thompson göç eder. Bazen 16 km hayvan sürüsü tek sıra hâlinde gider. Bir yılda 2500 km yol yaparlar. Her göçte 250 bin hayvan telef olur. Bıraktıkları günlük gübre miktarı yıllık 2500 ton. Toprak da volkanik olduğundan bir sene sonra otlak çok verimli olur.

Serengeti

Serengeti, 14,763 km karelik alanıyla Marmara Denizi’nden daha geniştir. Denizden yüksekliği 800-1800 m arasında değişir.

530 çeşit kuş görülmüş bugüne kadar buralarda. Hazar kıyılarından, Rus steplerinden, Avrupa’dan gelen kuşlar burada dinlenmek, su ve yemek için dururlar. Kimi kuşlar günde 300-400 km yol alırlar. Yok, yanlış yazmadım “kilometre” yol alırlar...

Ngorongoro

Ngorongoro, dünyada su altında kalmamış, çeperi kırılmamış tek krater tabanıdır. Toplam yüzölçümü 300km kare ve çapı 20 km. Bu krater UNESCO kültür mirasının parçası.

Ngorongoro rezervasyonu Masai halkının yaşadığı sığırların otlatıldığı bölümlen, Ngorongoro Millî Parkı sadece vahşi hayvanların yaşadığı bölge. Masai dilinde burası “yaşam hediyesi” anlamına geliyor çünkü Orta Afrika’dan buraya yerleşmeye gelmişler. Kraterin içine giren bazı hayvanlar, su da olduğundan bir daha çıkmamış, diğerleri ise Seren-

geti'deki göçe katılmış. İçinde dağ, nehir, orman, yağmur ormanı, göl var.

Buradaki göl alkali suya sahip. Algae (algi diye okunur) denen mikroskobik canlılar yaşar. Flamingolar bunları yedikleri için pembe renge sahiptirler. Eğer flamingo yaralıysa bu algae'yi vücudları kaybettiğinden renkleri açık olur. Pembe olanlar lesser flamingolardır, açık renkte olanlar- sa greater flamingolar. Onlar karınlarını küçük hayvanlarla doyururlar. Lesser flamingolar yumurtalarını kuzeyde bir gölün çamurlu tepelerine bırakırlar. Burası aktif bir volkan olduğundan çamur 56 derecedir ve yumurtalar için idealdir. Diğer hayvanların gelip avlanması içinse zor.

1929'da Tanzanya doğumlu Louis Leakey, eşi Mary'nin Serengeti'de buldukları sonucunda paleoantropolojistler insanların Afrika'da evrim geçirdiğine ikna olur. 2000'den fazla taş alet bulur. 1960'da oğlu Jonathan homo habilis'in (becerikli adam) yani ayakta yürüdüğü düşünülen ilk insanın fosilini keşfeder. 1979'da insanın atası olduğu iddia edilen hominid'lerin ayak izlerini bulurlar ve kopyasını çıkarıp yeniden gömerler. Leakey'ler 60 sene boyunca Tanzanya'da çalışır.

Kuzey Endülü's'teki insanlarla Neolitik çağdaki Orta Amerika'daki insanların DNA marker'ları tutar. Onların iddiasına göre önce siyah insanlar var olmuş, ancak

30bin yıl önce beyazlar ortaya çıkmıştır. Başparmak ayaktan ayrıkken sonra denge için ayağa bitişik hâle gelmiştir yıllar içerisinde. İnsan ırkı altı milyon yıl önce Doğu Afrika'da ortaya çıkıp oradan Asya'ya, sonra Arktik'i geçip Amerika'ya oradan Patagonya'ya kadar yayılır.

İngiliz arkeolog Fagan'ın dediği gibi bu

"muhteşem yolculuk" 50 bin km eder. Hem hukuk hem de tıp derecesi olan Japon kâşif Dr. Yoshiharu Sekino bu yolculuğu tersinden yapmaya karar verir, ama bisikletle! Bu antik insanların yaşadığı aşırı sıcak ve soğuğu iliklerinde hissetmek, aynı kokuları duymak, yağmuru tozu derisinde tatmak ister.

5 Aralık 1993'de Güney Amerika'da Isla Navarino'dan yola çıkar, kuzeye yönelir, Bering Boğazı'nı kayakla geçer, Avrupa ve Asya'yı bisikletle geçip sonunda 10 Şubat 2002'de Laetoli, Doğu Afrika'ya gelir. 2990 günde 53 bin km yapar, 35 ülke gezer. Her sene belli bir süre ülkelerinde makale yazmak için geri döner.

Hayvanlar

Afrika'da "BigFive" denen 5 büyük ve tehlikeli hayvan vardır. Bunlar aslan, fil, bufalo, leopar, gergedandır.

Aslan grubunda, dişilerden biri hepsinin bebeğini emzirirken diğerleri sürüyü korur ya da avlanır. Zira yabancı erkek aslan geldiğinde önce bebekleri öldürür

ki dişi aslan kızışma dönemine girebilsin çünkü bebeği olan aslan 2,5 sene kızışmaz. Sadece toprak sıcak geldiğinde ağaca tırmanır. Saatte 55km hızla koşar

bilir, 2m yükseğe, 8m uzağa atlayabilir.

4 m boyunda ve 7 ton ağırlığındaki filler en sosyal hayvanlardır, daha sonra aslanlar gelir. Grubun lideri en yaşlı dişidir.

Düşük frekanslı sesler ve sismik iletişim yolu ile haberleşirler. Fillerin zekâsı balinalarla kıyaslanabilecek düzeydedir.

Birbirleriyle subaşında dalaşan iki bufalo

lo görüyorum, birinin başı kanıyor. Bir diğerinin romatizmadan dizleri şişmiş. 500-900 kg arasındaki bufalolar çamurda yuvarlanarak parazitlerden ve güneş-

ten korunurlar. Kuşlar parazitleri yer ve garip bir şey olduğunda hemen kaçtı-ğından onları ikaz etmiş olur.

Filden sonra en iri olma unvanı gerge-danındır. O koca gövdesine rağmen saatte 45km koşar. Görme duyuları çok zayıftır ama koku alma ve duyma çok gelişmiştir. Boynuzları yüzünden kaçak avlanmaktadır.

Öküz başlı antilop doğduktan 2 dakika sonra ayağa kalkar, 5 dakikaya koşma-ya başlar. 10 dakikaya ayağa kalkmazsa sürü onu arkada bırakıp yoluna devam eder.

2700 ila 4500 kg arasında gelen su ay-gırlarının sıcaklığı artınca karnı kırmızı-laşır ve suya girme ihtiyacı duyar. Gün-lük bitki ihtiyacı 50 kilodur. 50 cm bulan köpek dişleri ile timsahı bir ısırıkta ikiye ayırabilirler.

Timsahlar avlarını suya batırır ki etleri yumuşasın ve çakıl taşlarıyla beraber yutar ki kolay hazmetsinler. Ardından çakıl taşlarını çıkarırlar.

Babunlar insandan 6 kat daha güçlüdür-ler. Eşleşme döneminde maymunların

testisleri mavi, devekuşlarının boyun ve ayakları pembe ve hatta nerdeyse kır-mızı, babunların dişilerinin popoları şiş kırmızı olur.

Devekuşunun dişisi gri olmak zorunda-dır çünkü gündüz otların arasında yu-murtaların üstüne oturup o beklediğin-den otların arasında çok görünmemesi gerekir. Erkek ise gece beklediğinden

siyah olması işe yarar. Ekimde tüm deve-kuşları aynı yere yumurtlar. Her kuş ken-di yumurtasının hangisi olduğunu bilir. Yumurtayı ilk bırakan grubun lideri olur ve en fazla sıcaklık kendi yumurtasına gelsin diye yumurtasını en ortaya koyar ve sık sık ortada mı diye kontrol eder.

Buğdayın En Lezzetli Hali, **BULGUR**

Yazı ve Fotoğraflar: Turgut Karabacak

Kırk delikli bulgur pilavı. Pilav, pilav olur da başına pilav oluncaya kadar neler gelir kimseler bilmez. Pilav bulgurdan yapılır. Bulgur ise tarlamıza ekmiş olduğumuz “çeşit” buğdayından tercih edilir. Bir senelik bulgur ihtiyacımız kadar buğday ayrılır, çuvallanır. Daha sonra bu buğday temizlenir. Buğdayı temizlemek için holustan gavuzunu geçiririz. Sonra kalbur ile çalkalarız. Bu esnada incesi, ot tohumu, kırığı, çıkığı elenir. Bu şekilde yaparak buğday temizlenmiş olur. Temizlenen buğday yıkanmak için dığana alınır.

Dığana bir yandan su dökülürken bir yandan da buğday karıştırılarak tozu toprağı yıkanır. Yıkanan buğday dinlenmesi için çuvala katılır. Biraz bekletilir. Çünkü ıslanmış buğday daha çabuk kaynar. Buğdayı akşam çuvallarsak sabaha kadar beklemesi yeterli olur. Sabaha kadar çuvallarda şişmesi için bekletilen buğdayı, sabah erkenden kalkıp dığana koyarak kaynatırız.

Dığan üzerine koymak için taşlardan saç ayağı şeklinde, yaklaşık 50-60 cm yüksekliğinde bir ocak yapılır. Ocağın üzerine ince bir saç teneke konulur. Bunun amacı dığanın doğrudan ateşe maruz kalmaması içindir. Bu şekilde buğday

yavaş yavaş dibi yanmadan kaynar. Dığanın altına yanması için kalın odunlar sokulur. Ateş sürekli kontrol edilir. Devamlı yanması sağlanır.

Buğdayı kaynatırken saplı ile karıştırırız. Arada bir yiyerek olmuş diye bakarız. Dibi sarmasın diye üzerine su ilave ederiz. Buğdayın karınları patlayıncaya

kadar kaynaması gerekir. Buğdayı ağızına aldın mı pıtırdamayacak. Pıtırdarsa pilavı iyi olmaz. Buğday tadı olur. Bu nedenle kaynamaya başlayınca sık sık buğdayı yiyerek kontrol ederiz. Kaynayan buğday altı, delikli tenekelerle dışarıdan alınır. Bir tahtanın üzerine koyulur. Üzerine soğuk su dökülerek, özünün akması sağlanmış olur. Böylelikle serildiği zaman sergiye bulaşmaz. Hem de buğday soğur.

Soğuyan buğday düz bir zemin üzerindeki geniş sergilere dökülür. İnce bir katman olacak şekilde sergi üzerine yayılır. Güneşte kurumaya bırakılır. Bulgur kururken ailenin en küçük çocuğu ya da en büyük bireyi bulguru bekler. Gelen kuşları korkutup kaçırmaması için arada bir “serçe” diye yüksek sesle bağırır. Buğday kurutulurken sık sık karıştırılarak daha çabuk kuruması sağlanır.

Yaklaşık üç günde kuruyan bulgur çuvallanır. Eve taşınır. Genişçe temiz bir sergi üzerine mesnet(senit) koyulur. Komşu kadınlar ile yardımlaşma usulü bütün buğday tek tek elden geçirilir. İçindeki yabancı otlar, taş vs. ayıklanır. Ayıklanarak temizlenen bulgur değirmene götürülerek pilavlık yaptırılır. Daha sonra soframızda kırk delikli pilav olarak yerini alır.

BİR OYUNCAK HİKAYESİ

Yazı: Hatice Tepe
Fotoğraflar: Kurtul Koçhan

İstanbul doğumlu ve İstanbul'da yaşayan Kurtul Koçhan "Vintage Oyuncak" koleksiyonerliği yapıyor. Bu nadide oyuncakları Instagram'da, @vintageoyuncak, Facebook'ta ise "Vintage Oyuncak" hesapları vasıtasıyla dünya genelindeki birçok eski oyuncak severle buluşturuyor, tanıtımlarını yapıyor.

İstanbul doğumlu ve İstanbul'da yaşayan Kurtul Koçhan "Vintage Oyuncak" koleksiyonerliği yapıyor. Bu nadide oyuncakları Instagram'da, @vintageoyuncak, Facebook'ta ise "Vintage Oyuncak" hesapları vasıtasıyla dünya genelindeki birçok eski oyuncak severle buluşturuyor, tanıtımlarını yapıyor.

"Vintage Oyuncak" koleksiyonerliğine başlaması 2000'li yılların başında ev arkadaşının eve getirdiği eşyalar arasında eski kırmızı teneke Vosvos oyuncakla başlıyor. Dilerseniz hikâyeyi Kurtul Koçhan'dan dinleyelim:

"Yıllarca kitaplığımızı süsleyen bu oyuncak, ev arka daşım evden ayrılırken hatıra olarak bana bıraktı. Yıllar sonra evlendiğim de, yeni

evime taşınırken o kırmızı Vosvos'u kimseye veremedim, kıyamadım, atamadım. 2015 yılının başlarında, bu oyuncakçı temizlerken tekerleklerinde yazan "Alasya Oyuncakları" ibaresi dikkatimi çekti. İnternette Alasya Oyuncakları'nı araştırdım ve ulaştığım bilgilerde bu oyuncakların günümüzde oyuncak koleksiyonerleri tarafından aranan, zor bulunan, nadir oyuncaklardan olduğunu öğrendim ve bu benim hikâyemin başlangıcı oldu. Bir anda ortaya çıkan eski oyuncak sevdamı, Kuzguncuk'taki Vertigo Eskici Vintage dükkânı sahibinin oyuncak toplayıcıları için söylediği "Çok kayıp çocukluk var, ondan hep bunlar." cümlesi açıklıyor belki de...

Oyuncak toplamaya karar verdikten sonra her yerde eski oyuncakları aramaya başladım fakat bulmak çok zordu. Tam pes edeceğim anda, Amerika'dan Türkiye'ye kesin dönüş yapan ve koleksiyonunun bir bölümünü elden çıkarmaya karar veren Ahmet Bey ile tanışmam benim için dönüm noktası oldu. Kendisinden 20-30 adet eski oyuncak

ğın uygun fiyata alınca, artık bu işte ben de varım diyebildim. Ayrıca neredeyse her pazar, Feriköy'de kurulan Antika Pazarı'na gitmek için sabahın 6'sında Kozyatağı'ndan Feriköy'e doğru yola çıkar, tezgâhlar yeni yeni açılırken, açılan her koliye uzanarak bakar, içlerinden oyuncak seçerdim. Sonra dünya genelinin alışveriş yaptığı yurtdışındaki sanal alışveriş web sayfaları üzerinden, dünyanın her yerinden bu oyuncakları alabileceğimi keşfettim ve oradan da birçok oyuncak aldım. Sosyal medya üzerinden tanıştığım Amerika'da yaşayan Bob

isimli oyuncak satıcısından "Türk Malı", Alasya Oyuncaklarının teneke Polis Otosu'nu satın alışım unutamayacağım hikâyelerimden biri. Ayrıca, "Türk Malı" oyuncaklarda en önemli marka olan Altın Oyuncakları'nın kurucusu David Arav'ın torunu, David Arav'ın kızı Jüliet Altın'ın da yeğeni olan Ferit Arav Bey ile milyonda bir olabilecek bir şekilde yollarımızın kesişmesi ve Ferit Bey'den edindiğim çok önemli Altın marka oyuncaklar (Altın İtfaiye, Altın Otobüs gibi), koleksiyonumun en önemli parçalarıdır. Şu an, evimin bir odasında 5 kitaplığa düzenli şekilde yerleştirdiğim yaklaşık 300 adet eski ve nadir oyuncaklarım bulunuyor."

Kurtul Bey'den oyuncakların tarihî serencamı hakkında hayli farklı ve ilginç bilgiler öğreniyoruz

"Tarihte ilk oyuncak atölyeleri Almanya'da kurulmuş. Almanya'daki o dönemin en önemli oyuncak üreticilerinden birisi "Ernst Paul Lehmann"dır. Benim sahibi olduğum Lehmann oyuncaklarından birinin adı "BalkyMule" yani "İnatçı Katır"dır ve hikâyesi çok ilginç; Paul Lehmann'ın inatçı bir kişiliği olmasından ve evinin binasının dış cephesindeki katır kabartmasından dolayı çevresindekiler Lehmann'a "İnatçı Katır" ismini takmışlar. Lehmann'da bundan esinlenerek, kendini katır süren palyaço olarak tasvir ettiği , "İnatçı Katır" isimli oyuncakı üretmiş ve bu benim kendi oyuncakım demiş. Kurmalı olan bu oyuncak çok sevdiğim oyuncaklarım arasında bulunuyor.

Almanlar oyuncak sektörünün temelini atmış, sonra 1950'lerde oyuncak mühendisliğinde başka bir çıkış açan Japonlar oyuncak sektörünün liderliğini ele geçirmişler. 1950'li yıllarda üretilen ilk pilli oyuncaklarda küçük bir motora bağlı sadece birkaç çark ile oyuncakla kazandırılan hareketler, Japonların mü-

hendislikte çok ileri düzeyde olduklarının da bir ispatı."

Kurtul Bey'in oyuncak koleksiyonunun önemli bir bölümü yerli oyuncaklardan oluşuyor. Yerli oyuncakları bizden oldukları için, bizim geçmişimize ışık tuttukları için değerli ve önemli görüyor.

" Ülkemizin oyuncak tarihinde; Arav, Altın, Alasya, Nekur, Gürel, Hilmar, Karagöz, Lesi gibi teneke oyuncak üreten firmaların yanı sıra, Eyüp ve Çevik gibi ahşap oyuncaklar ve birçok eve girmiş Fatoş Oyuncakları, sıkıldığında ses çıkaran Ege Plastik Oyuncakları gibi koleksiyon değeri olan oyuncaklar yer almakta. Arav Oyuncakları ve Arav'ın devamı olan Altın Oyuncakları Türk teneke oyuncaklarının ilk örneklerinden ve Türk oyuncak tarihi için çok önemli. Altın Oyuncakları'nın sahibi Jüliet Altın Hanım'ın anladığına göre, hammadde

tenekenin zor bulunduğu dönemlerde, peynir tenekelerini toplayarak, babası David Arav ile bunlardan oyuncak yaptıkları dönemler olmuş. Nekur firmasının ürettiği "Uzay Tankı", Türk malı ilk pilli oyuncak olması nedeniyle Türk oyuncak tarihi açısından önemli bir yere sahip.

Fatoş Oyuncakları ise ülkemiz oyuncak sektörü açısından başarılı bir girişimcilik hikâyesidir. Fatoş Oyuncakları kurucusu Fatoş İnhan Hanım'ın bebeğine 1. yaş gününde

hediye olarak bezden bir kara kedi gelir ve bebek bu oyuncakı gördüğünde kordudan ağlamaya başlar. Bunun üzerine Fatoş Hanım çocuğuna kendi elleriyle bezden

oyuncak yapar ve sonra eşinin desteği ile bu oyuncakları üretilendirmeye karar verirler. "Yüzü gülen çocukların sevgiyle yataklarına sokabilecekleri yumuşak oyuncaklar" mottoyu oyuncaklar tasarlayıp üretirler. Kısa sürede neredeyse her çocuğun bir şekilde hayatına dokunan Fatoş Oyuncakları, ülke oyuncak sektörümüzün önemli bir yapıtaşı olur. Sahibi olduğum, nadir bulunan Fatoş Oyuncaklarından "Kırmızı Eşşek" benim uğurumdur. Oyuncak kadar koleksiyon camiasında "efemera" olarak geçen, eski oyuncaklara dair fotoğraf, fatura, kartvizit, broşür gibi belgeler de eski oyuncaklar kadar koleksiyon değeri olan nadide parçalar."

"Oyuncak koleksiyonerliği gündelik hayatınızı nasıl etkiliyor?" sorusuna ise Kurtul Bey:

"Oyuncak toplamadan önce koleksiyonerin ilgisi evine, eşine, çocuğuna yöneliktir. Ama artık ilgilakaya yeni bir ortak gelmiştir; oyuncaklar.. Bir süre sonra koleksiyoner tüm boş zamanında oyuncak düşünmeye başlar ve evine yeteri kadar ilgi göstermeyebilir. Bundan dolayı oyuncak koleksiyoneri eşi olmak dönem dönem zor ola-

bilir. Tabi bunun boyutunu iyi ayarlamak gerekir. Aksi durumda bu güzel oyuncaklar evin huzurunu kaçırabilir. Zaman zaman eve girerken montuma gizlediğim, belimde sakladığım, ekmek poşetinin dibinde gizlice eve soktuğum oyuncaklar çok olmuştur. Böylece kapıdan girerken "Yine mi oyuncak!" cümlesi atlatılmış olur. Özetle; evimizi de düşü-

nerek bu büyülü dünyaya çok kapılmadan, bütün ilgiyi oyuncığa vermeden bu hobiye sürdürmek en doğrusudur. Bu vesileyle bir kez de buradan eşime, gösterdiği anlayıştan ötürü tekrar teşekkür ederim. Desteği olmasaydı, bugün bunları konuşuyor olamazdım.

Kurtul Koçhan'ın oyuncak toplamaya

karar verenlere önerileri ve uyarıları da bulunuyor:

"Oyuncak koleksiyonerleri ben de dâhil genelde ilk başta hatalı alımlar yaparlar. Genelde eksiği olan, pilli ama çalışmayan, kondisyonu çok düşük oyuncaklar alabilirler. Buradan, yeni başlayacak kişilere birinci önerim; eksiği bulunan oyuncuğu çok nadir değil ise almayın.

İleride eksiği tamamlarım düşüncesiyle alınan oyuncaklar sonra atıl vaziyette koleksiyonerlerin yedek parça kolilerinde durmaktadırlar. Benim görüşüm şudur: "Eksik 10 oyuncak hiç oyuncaktır, eksiksiz 1 oyuncak ise 1 oyuncaktır." İkinci uyarım ise, eski zannedilerek satın alınan yeni üretilen ama eski görünümü "retro" oyuncakların alınmaması gerektiğidir. Üçüncü önerim ise, oyuncak

toplayıcılarının oyuncakta çeşitlendirmeye gitmeleri gerekliliğidir. Sürekli araba alınması koleksiyonu çıkmaza sokabileceği gibi kişinin motivasyonu da zamanla azaltacaktır. Bunu uçak, helikopter, teneke figürler, gemi, tekne, salıncak, bebekler, oyuncak ayı vs. gibi çok farklı oyuncaklarla çeşitlendirerek koleksiyonlarına değer katabilirler.

Oyuncak koleksiyonu çok keyiflidir; insanın hayatına eklediği yeni bir amaç,

heyecan ve motivasyon sebebidir. Neredeyse her gün 5-6 oyuncuğu alıp tekrar tekrar inceler, kim bilir hangi ülkede hangi minik ellerde dolaştığının hayallerine dalarım. Bu tam bir terapi olur benim için. Geleceğe de dair bir şey söylemem gerekirse; her küçük kız prenses olmak ister, her oyuncak koleksiyoneri ise bir sergi açmak, oyuncaklarıyla oyuncak severleri buluşturmak ister. Yakın gelecekte fırsat olursa benim de bir sergi hayalim var.

Hikâyemi dinlediğiniz, derginizde bana da yer verdiğiniz için çok teşekkürler. Derginiz vasıtasıyla ulaşabildiğim oyuncak koleksiyonerleri var ise onlarla tanışmak, hikâyelerini dinlemek, değerli tavsiyelerini almak, fikir alış-verişinde bulunmak isterim. Facebook “Vintage Oyuncak” veya Instagram, @vintageoyuncak hesaplarım vasıtasıyla benimle iletişime geçebilirsiniz. E-posta yazmak isterseniz de vintageoyuncak@gmail.com adresimi kullanabilirsiniz.

Yazı ve Fotoğraflar: Fırat Şahin

27 Ocak 2016 Ushuaia, Tierra del Fuego, Argentina...

Yarın Ushuaia'dan ve aynı zamanda Arjantin'den ayrılıyor. Yolculuğumuzun son ülkesi olan Şili'nin kara sularında olacağız yarın bu saatlerde.

Ateş Toprakları'ndan ayrılmadan önce sizlere Ushuaia'da en sevdiğim mekândan bahsedeceğim; vazgeçilmez mekânım **"Ramos Generales El Almacén"**. Burası, hem kafe, hem restoran, hem müze, hem kütüphane... Limanın hemen karşısında olması nedeni ile de şehre ilk gelenleri karşılayan bir yer. Buraya beni ilk davet eden Lucas'a çok teşekkür ediyorum.

Yüzyılın başında Avrupa'dan ve Orta Doğu'dan, açlık, savaşlar ve ayrımcılıktan kaçanların arasında **"Don José Salomón"** da vardı. O zamanlar Osmanlı İmparatorluğu toprakları olan ve doğup büyüdüğü Lübnan'ın Tripolis şehrini gerilerde bırakarak, çok meşakkatli ve uzun bir yolculuktan sonra dünyanın en ıssız topraklarına gelir ailesi ile. Savaşsız,

aç kalmayacağı ve ailesi ile huzurla yasayacağı “**Fin del Mundo**” diye tabir edilen ve dünyanın sonu denilen bu topraklarda şansını arar.

Ticarete yatkınlığı Josè'yi bir dükkân açmaya heveslendirir. İlk açıldığında, bizdeki köy bakkallarında olduğu gibi, iğneden ipliğe her şeyin satıldığı o zamanın süper marketidir burası.

Tierra del Fuego'ya altın aramaya gelenlerin, hapisanede kalan hükümlülerin akrabalarının, hayallerinin peşinde koşan maceraperestlerin, Selk'nam, Ona ve Yamana yerlilerinin sonsuz hikâyeleri ve birbirinden farklı karakterleri, bu mistik mekânın ruhunu oluşturur elbirliği ile. Yüzyılı aşkın bir süredir bu insanların buluşma ve hikâyelerini, deneyimlerini birbirine aktarma yeri olur.

Gel zaman git zaman hem yardım severlikleri, hem de fakir ve düşkünlere yaptıkları hamilik ile Ushuaia cemiyet hayatının önemli bir parçası haline gelir Salomòn ailesi. Ailenin ilk kuşağından başlayan detaycılık ve obje toplama geleneği, burayı bir müze kıvamına getirir. Her santimetresinde başka bir anı, başka bir değerli parça, içeri girenlerin kendilerini geçmişte takılı kalmış bir dünyada hissetmelerini sağlıyor desem yeri var. Bu objelerin

arasında saatlerce gezinebilirsiniz farkına varmadan.

Bizim de ilk dikkatimizi çeken eski bir Türk bayrağı oldu. Belki 100 yıllık ve tarihî fotoğraflarda görülebilecek formda. Duvarda yarım bir Türkiye haritası ve reklamda kullandığı “**İyi bayramlar**” (Türkçe) sloganı dikkatimizden kaçmadı.

2006 yılında restore edilen, kapılarını artık kafe ve restoran olarak açan “**Ramos Generales**” ruhu ve geçmiş olan, daha da önemlisi kendimizden pek çok şey bulduğumuz en güzel mekânı, bu soğuk şehrin :) ...

www.ramosgeneralesush.com.ar

ABOUT TURKEY WITH LOVE

Geçtiğimiz günlerde Osmanbey'deki Vita Art Galerisi, 25 Kasım-5 Aralık tarihleri arasında ağırlıklı olarak Türk dünyasında tanınan Tatar Sanatçı Aygül Okutan'ın "İllüstrasyon" sergisini sanat severlerin beğenisine sundu.

Yazı: Salih Doğan Fotoğraflar: Mehmet Okutan

köse bucak
Dünya

Geçtiğimiz günlerde Osmanbey'deki Vita Art Galerisi, 25 Kasım-5 Aralık tarihleri arasında ağırlıklı olarak Türk dünyasında tanınan Tatar Sanatçı Aygül Okutan'ın "İllüstrasyon" sergisini sanat severlerin beğenisine sundu.

Sanatçı aslında sanatsal olarak durduğu yer ve sanatını kurguladığı dinamik ve referanslar bakımından kendi olabilen kişidir. Bu tarafıyla, kişinin geçmiş derinliği ne kadar uzunsa eserlerini ve aktarmak istediklerini geleceğe o kadar ulaştırma şansına sahiptir, diye düşünüyorum. Sanatçı; eserlerinde kullandığı yöntemler, araçlar, materyaller ve sembollerle dayandığı kendisinin temsil ettiği medeniyetin estetik değerlerini küresel ölçekte var edebilecek ve görenlere fikir verebilecektir.

Geleneğe sırtını yaslamış bir sanatçı, kendi medeniyet algısıyla bütünleşmiş, demektir. Birden fazla geleneksel sanatı resimle bütünleştirip birlikte yorumlayan Aygül Okutan; çalışmalarında, insanların henüz baskı aletlerini keşfetmediği, renkleri kullanmak için başka aletlerin olmadığı zamanlarda bir el sanatı olarak hayatımıza girmiş, kadim

ebru sanatını esas alarak yine kadim sanatlardan olan minyatür ve resim ile birleştirmiştir.

Rusya Güzel Sanatlar Akademisi mezunu olan sanatçı bu solo sergisinde medeniyetin ortak izlerinin bulunduğu kadim şehir İstanbul'u merkeze koyup, Konya ve Kazan şehirlerinden sembol yapıların ruhsal bütünlüğünü kültürel çağrışımlarla "barış" kavramına odaklayıp yeniden yorumluyor.

Okutan ile sergisini birlikte gezerken, sergideki Mevlâna türbesinden yola çıkarak, ondaki bu ilginin nereden geldiğini soruyorum; bana heyecanla Mevlâna öğretisinin kendisi için yol gösterici olduğunu onun birleştirici gücünün ve sevgisinin onu alıp Konya'ya kadar götürdüğünü anlatıyor. "Bu serginin en önemli taşıyıcı kolonlarından birisinin de Konya olmasının sebebi, elbette ki Mevlâna öğretisi ve onun evrensel barış çağrısı..." diye özetliyor bize sanatçımız Okutan. Hz. Mevlâna öğretisini ve onun

sembolleriyle oluşturduğu güçlü imgelemlerle çalışmalarında kendini ifade etmiş. Sanatçı çalışmalarında kültür ve mitolojiye bakış açısını vurgulayan sergi kapsamındaki işler, bu evrensel kavram ve değerlerin modern yaşamdaki zorunlu ve

yaşamsal önemine işaret ediyor.

Sanatçı, yapmış olduğu özgün çalışmalarda İstanbul'un barış atmosferini sembol anıtsal yapılar üzerinden ifade ederek farklı kültürlerle ve inançlara da yakın bir

bakış açısı ortaya koymuştur. Oluşturduğu simgeleri kendi bağlamlarından koparmadan bütüncül barış kavramıyla örtüştürerek kendi sanat dilini konuşturmayı başarmış görünüyor. Aslında sanatçının bir nevi güncelliğini ve geleceğe dair tutunmasını sağlayan da bu olsa gerek, aksi hâlde kalıcı olamaz

Farklı kültürlerden devşirdiği anlamları, gündelik yaşama dair, yaratıcı, anlamlı göndermelerde bulun-

yor. Sanatçı bazı eserlerinde bizi eserle adeta yüzleştiriyor, ruh dünyamıza dokunduğu bu anlarda serginin bütününden soyutlayarak yalnızlaştırıyor ve bir nevi manevi haz duymanızı sağlıyor. Sanatın farklı disiplinlerini biraradayorumlamak açısından ortaya koyduğu yaratıcılıkla, izleyenleri farklı zamanlara astral seyahatlere çıkardığını söylemek yanlış olmasa gerek.

İstanbul silüetini oluşturan camiler, Osmanlının mitolojik çiçeği lalenin çeşitli formlarda ebruli yorumları, St.Antuan kilisesinden Sirkeci Garı'na, boğaz ve masmavi denizi ile sultanların şehri İstanbul'u anlatıyor sanatçımız.

Sevgi medeniyeti Konya'da Hz. Mevlâna, "Huuu!" ile dönen dervişler, ney-i neva...

"Dinle neyden nasıl Şikâyet eder / Ayrı-
lıklardan şikâyet eder / Koptuğumdan
beri kamışlıktan ben / Ağlar kadın erkek
inleyişimden..."

Sonra Kazan şehrindeki camiler, Bolgar
şehrindeki eski cami ve kiliseler, biraz
Kapadokya biraz doğa ile birkaç ünlü
portre, suya yansıyan ebruli renklerin
harmonisiyle âdeta sanatseverleri bü-
yüleyen bir sergi gerçekleştirilmiş.

Vita Art Galerisi Sergi Kütürörü Victoria
Moteva, sanat birikimi oldukça fazla

olan bir hanım. Sergileme hakkında bil-
giler veriyor, bize galeri sahibi Margari-

ta Parshukova'yı tanıştıyor ve birlikte
uzun çalışmalarla oluşturulan sevgi me-

deniyetinden seçkileri görüp inceliyo-
ruz.

Sergide birlikte olup sohbet ettiğimiz
ünü ülkemiz sınırlarını aşmış iki kişi ile

çalışmalar üzerine sohbet etmenin ayrıca keyfini yaşadım. Bunlardan birincisi Perküsyon Ustamız Okay Temiz ve bakırı sanata dönüştüren sihirli ellerin sahibi Kaya Kalaycı Bey oldu. Hafta boyunca bir çok sanatseverin gezip gördüğü "About Turkey WithLove" sergisi üç dilde; Türkçe, Rusça ve İngilizce hazırlanmış tanıtım materyalleriyle desteklenmiş olarak İstanbul'daki ve ülkemizdeki sanat adına önemli bir katma değer üretmiştir

diye düşünüyorum.

Vita Art Galeriyeye böyle önemli bir sanatçıyla İstanbullu sanatseverleri buluşturduğu için teşekkür ediyorum. Bir başka sergide buluşmak üzere; hep sevgiyle, hepbarışla, hep sanatla kalalım...

AYGÜL OKUTAN: 1977 doğumlu - Kazan, Rusya.

EĞİTİM: 1991-1993 Sanat Okulu, Bugulma, Rusya 1993-1998 Sanat Koleji, N. Tagil, Rusya.

1998-2004 Resim, Heykel ve Mimarlık Akademisi (Güzel Sanatlar Fakültesi), Perm, Rusya.

T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI HİMAYESİNDE “ANADOLU SELÇUKLU ÇAĞI MİRASI PROJESİ” TAMAMLANDI

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, İstanbul Yıldız Sarayı Mabeyn Köşkü’nde, Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay’ı kabul etti ve Cumhurbaşkanlığı’nca himaye edilen “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası Projesi” hakkında bilgi aldı.

Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay, projeyi himayelerinden dolayı Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a teşekkür etti ve 5 ciltlik “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası” eserini kendisine takdim etti. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Türkçe İngilizce olan eseri inceledikten sonra, Türkçe - Arapça olarak da yayınlanmasını istedi. Eserin Türkçe-Arapça yayınlanması için Selçuklu Belediyesi çalışma başlattı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın yazısının da yer aldığı “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası Projesi” için; 30.000 km yol kat edilerek, üçü mimari, ikisi müze eserleri olmak üzere, beş ciltlik eser ortaya çıktı. Çalışma kapsamında; müzelerde ayrı ayrı kaydı olan eser listeleri birleştirilerek, tek liste halinde ilk defa dijital ortama aktarıldı.

T.C. Cumhurbaşkanlığı tarafından himaye edilen ve Selçuklu Belediyesince yürütülen “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası Projesi” tamamlandı. 30.000 km yol kat edilerek, üçü mimari, ikisi müze eserleri olmak üzere, beş ciltlik eser ve 30 dakikalık belgesel ortaya çıktı. Projenin tamamlanmasının ardından, Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ı Yıldız Sarayı Mabeyn Köşkü’nde bilgilendirdi. Görüşmenin ardından Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın belgesel için çekimleri yapıldı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, İstanbul Yıldız Sarayı Mabeyn Köşkü’nde, Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay’ı kabul etti ve Cumhurbaşkanlığı’nca himaye edilen “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası Projesi” hakkında bilgi aldı. Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay, projeye himayelerinden dolayı Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a teşekkür etti ve 5 ciltlik “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası” eserini kendisine takdim etti. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Türkçe İngilizce olan eseri inceledikten sonra, Türkçe - Arapça olarak ta yayınlanmasını istedi. Eserin Türkçe-Arapça yayınlanması için Selçuklu Belediyesi çalışma başlattı.

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan:
“Milletlerin Kaderi “Tarih Yapmak” Değil, “Tarih Olmak”tır. Halbuki Bizim Milletimiz, Tarih Yapmakla Maruf Bir Millettir.”

“Anadolu Selçuklu Çağı Mirası” eserinin giriş bölümündeki yazısına “Tarih, milletler için hem bir ibret vesikası, hem de kudret kaynağıdır. “Biz nereden geldik?” sorusunun cevabı “Biz nerede duruyoruz? Nereye gideceğiz?” sorularına da ışık tutarak, bugün ve gelecek tasavvurlarımızı şekillendirir. Köklerini kaybetmiş olanlar, bırakın göklere kanat açmayı, rüzgarın önünde nereye savrulacağını bilemeden sürüklenir dururlar. Böyle milletlerin kaderi de “tarih yapmak” değil, “tarih olmak”tır. Halbuki bizim milletimiz, tarih yapmakla maruf bir millettir.” diyerek başlayan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, yazısının devamında. “Selçuklu dönemi, bu kadim tarihte özel bir öneme sahiptir. Selçuklunun hüküm sürdüğü kültür coğrafyasının en önemli yeri de, hiç şüphesiz, Anadolu’dur. Sultan Alparslan’ın “Size öyle bir vatan aldım ki, ebediyen sizin olacaktır” sözüyle ecdadımıza armağan ettiği Anadolu’da, dünya tarihine yön veren yeni bir dönemin temelleri

atılmıştır. Malazgirt Zaferiyle, 1071’de kapıları milletimize açılan Anadolu, 1075 yılında İznik’te kurduğumuz ilk devletimiz olan Türkiye Selçuklu devletiyle, ebediyen bizim olacak şekilde mühürlenmiştir.” ifadesini kullanan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, “Ecdadımız, her yerde olduğu gibi Anadolu’da da, sadece toprak kazanmakla kalmamış, bu toprakları imar ve ihya ederek, insanların gönüllerini de fethetmiştir. Anadolu’nun fethini sadece askeri yönüyle ele alan her değerlendime eksiktir, yanlış sonuçlara varmaya mahkumdur. Anadolu, asıl irfanla, ilimle, hikmetle, muhabbetle, farklılıklar içinde birlikte yaşama anlayışının inşasıyla kazanılmıştır.” diyerek bugüne atıfta bulundu ve yazısının son bölümünde şu görüşlere yer verdi “bugün de ülke ve millet olarak, güçlü ve müreffeh geleceğimizin yolu, kendi tarihimize sahip çıkarak, oradan elde edeceğimiz dersler ışığında hedeflerimize yürümemizden geçiyor. İşte bu sebeple, “kökümüzde bir atı” şuuruyla hayata geçirilen çalış-

maları destekliyoruz. Kuşlara bile yuva yapan o merhametli ecdadın kemiklerini sıplatmamak için Bosna’da, Filistin’de, Irak’ta, Suriye’de, Türkistan’da ve ecdadın nerede olmayı sürdüreceğiz. Hep söylüyoruz; bizim kimsenin topraklarında gözümüz olmadığı gibi gönüllerimize sınır çizmeye de hakkımız yoktur. İşte bu anlayışla, ecdadımızın mirasına sahip çıkmayı amaçlayan her çabayı önemli görüyorum. Anadolu Selçuklu Çağı Mirası adlı bu eserin de, Selçuklu mirasının yaşatılması, tanıtılması ve geleceğe aktarılması konusunda örnek bir çalışma olduğuna inanıyorum. Bu güzel eseri ülkemize ve milletimize kazandır-dıkları için Konya Selçuklu Belediyesine, Sayın Başkan’a ve ekibine, esere katkı veren tüm yazarlara teşekkür ediyorum.”

Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay
“Selçukluları Keşfetmeyi Sürdürüyoruz. Selçuklu Medeniyetinin Açılan Kapısından Yürümeye Devam Ediyoruz.”

Selçuklu Belediye Başkanı Uğur İbrahim Altay ise eserde yer alan sunuş yazısında: “Bu toprakların bizlere yurt olmasını sağlayan, siyasi ve toplumsal açıdan son derece karışık bir dönemde egemen olduğu topraklara refah mutluluk ve zenginlik getirerek altın bir çağ yaşatan Selçukluları; devlet yapısını, sanatını, mimarisini ve günlük yaşamını keşfetmeyi sürdürüyoruz. Selçuklu medeniyetinin açılan kapısından yürümeye devam ediyoruz.” dedi. Başkan Altay yazısının devamında şu ifadelere yer verdi; “İslam coğrafyası;

bin yıl önce tarihinin en büyük ve dikkat çekici hanedanlıklarından biri olan Selçukluların görkemli ve ihtişamlı kültürüne tanıklık etti. Ancak, kısa ömürlü olan bu hanedanlık, Moğol istilası ile son buldu. Selçuklu medeniyeti, kısa ömrüne rağmen insanlık tarihinin aydınlık çağı oldu. Selçuklular; 11.yüzyıldan itibaren, doğudan batıya kuzeyden güneye bir medeniyet yürüyüşü gerçekleştirdi. Orta Asya, Ortadoğu ve Anadolu’yu içine alan geniş coğrafyada 268 yıl etkili oldu. Orta Asya steplerinden Doğu Roma İmparatorluğu’nun ihtişamlı başkenti Konstantinopolis yakınlarına kadar gelen Selçuklular, kültürel değerlerini ve İslam’ın hoşgörüsünü bu topraklara taşıdı. Anadolu’nun Selçuklular tarafından fethedilmesi, tarihe yön veren yeni bir sürecin başlamasına neden oldu. Kısa ömürlü bir devlet olmalarına rağmen, dünya tarihinde unutulmaz izler bıraktı.”

Başkan Uğur İbrahim Altay; sunuş yazısının son bölümünde ise projeyi himaye eden Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ve emeği geçenlere teşekkür etti.

ANADOLU SELÇUKLU ÇAĞI MİRASI PROJESİ

T. C. Cumhurbaşkanlığına himaye edilen “Anadolu Selçuklu Çağı Mirası Mimari ve Müze Eserleri Projesi” kapsamında; sadece defter

kayıtlarında yer alan ve her müzede ayrı ayrı tutulan, adedi tartışmalı ve tam olarak bilinmeyen, Anadolu Selçuklu müze eserleri envanterleri oluşturuldu ve ilk defa dijital ortama aktarıldı. Uzman bilim adamlarımız tarafından özgün metinler hazırlandı, bilinmezliklerin birçoğu aydınlatıldı, doğru bilinen yanlışlar düzeltildi. Proje için; 30.000 km yol kat edilerek, 52.000 fotoğraf karesi, 9 saatlik video görüntüsü çekildi. Proje kapsamında; üçü mimari, ikisi müze eserleri olmak üzere, her biri 504 sayfa olan, beş ciltlik eser ortaya çıktı. Elde edilen video görüntülerinden 30 dakikalık belgesel, 7 dakikalık lansman filmi hazırlandı. Yayınlanan eserin 3 ciltlik

mimari bölümü için, 48 ilde çalışma yapıldı ve 491 adet bina ele alındı. Müzeler bölümünde ise ortaya çıkan iki ciltlik eserde 33 müzeden 603 adet esere yer verildi. Projenin mimari bölümünde Prof. Dr. Z. Kenan Bilici, müzeler bölümünde ise Doç. Dr. Muharrem Çeken, Yrd. Doç. Dr. Rüstem Bozer danışmanlık yaptı.

MİMARİ

Anadolu Selçuklu Çağı Mirası – Mimari adlı çalışma, bu çağa ait toplam 491 binayı ele alan üç ciltlik bir çalışmadır. İlçeleriyle birlikte

48 ilde çalışma yapıldı. Kataloga dahil edilen bütün yapılar, kitabe ve bütün tarihi kaynaklar gözden geçirilip kapsamlı bilgileriyle birlikte ilk defa bu hacimde ve bütüncül bir kitaba konu edilmektedir. Selçuklu çağının fiilen sona erdiği 1308 yılından sonra inşa edilmiş yapılar ile Selçuklu çağında inşa edilmedikleri halde Selçuklu eseri olarak değerlendirilen yapılar kitaba dahil edilmemiştir.

MÜZE ESERLERİ

Anadolu Selçuklu Çağı Mirası – Müze Eserleri adlı çalışma, Türkiye müzelerindeki değişik türde malzemenin temsilcisi olabilecek eserlerini bir araya getirerek iki cilt halinde sunmaktadır. Türkiye’deki 55 müzeden binlerce eserin fotoğrafı çekilmiş, hemen hepsinin müze envanter bilgileri bir havuzda toplanıp gözden geçirilmiş, aralarından 603 adet örnek seçilerek kitaba konmuştur. Kitaba giren eserler 33 müzede yer almaktadır. Proje Türkiye’deki devlet müzelerinde yer alan Anadolu Selçuklu eserlerinin ele alınmasını hedeflemiştir. Kitaba giren eserler devrinin temsilciliğini üstlenecek mahiyettedir.

Mum Olmak Kolay Değil,
Işık Saçmak İçin Önce Yanmak Gerek...

Madame Tussauds

İstanbul Balmumu
Heykel Müzesi

Yazı ve Fotoğraflar: Derya Uzun Davulcu

Dünyadaki “ilk mum”un MS birinci yüzyılda Mısır ve Girit’te yapılan tarihi kazılar sonucunda bulunan şamdanlardan yola çıkarak Antik Çağın ilk buluşlarından olduğu söylenmektedir.

Bu gün kullandığımız mumların benzerleri, ilk olarak Roma imparatorluğu zamanında yapılmıştır. Ortaçağ’da Avrupa’da mumlar “don yağı” ile imal ediliyordu. Romalılar, don yağının sıvı hâle getirerek pamuk ipliği ve keten ipliğini fitil olarak kullanarak mumlar yapmaktaydı. 18. Yüzyılın gelmesi ile mum yapımında balınadan çıkan don yağı kullanılmaya başlandı. 19. Yüzyıla gelindiğinde mum yapımı ve şekilleri, bir farklılaşma yaşamaya başlamıştır. Mum üretim makineleri yapılmış, böylelikle herkesin satın alabileceği mumlar yapılmaya başlanmıştır. 19. Yüzyılın sonuna doğru, parafin Avrupa’da yayılmaya başlamış, zamanla sterik asit ile parafin karıştırılarak günümüzün ucuz, kaliteli ve kokusuz mumları üretilmeye başlanmıştır.

Elektriğin icadından önce, mumlar, gaz

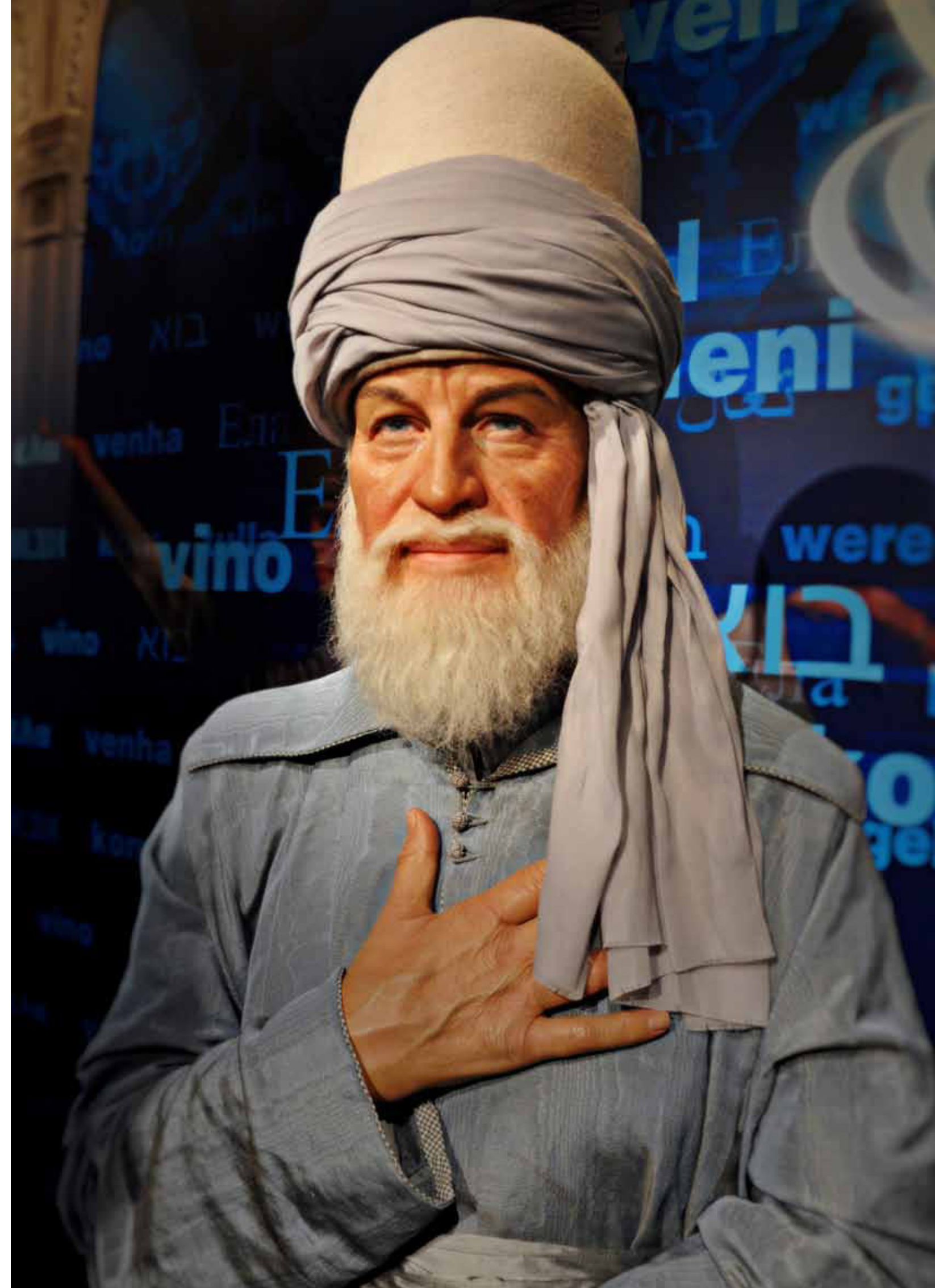
lambalarıyla birlikte aydınlanmanın en önemli araçlarından olmuşlardır. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, pirlere berber, develer tellâl iken beşikler tıngır mıngır sallanır iken... Az gitmişler uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler, çayır çimen geçerek, lâle sümbül biçerek, soğuk sular içerek, altı ayla bir güz gitmişler, bir de dönüp artlarına bakmışlar ki, ne görsünler; tıngır elek, tıngır felek derken 21. Yüzyıla gelinmiş ve mumlar daha çok süs eşyası konumunda görülmeye başlanmıştır. Ayrıca geçmişten bugüne, pek çok dinde ve dinsel ayinlerde kullanılmaktadır (Musevilik, Budizm, Hinduizm, Hümanizm vb.)

Şimdi neden tarih ve is kokan bir girişle başladığımı merak ettiyseniz ya da sıkıldıysanız sayfayı çevirmezlik etmeyin çünkü bahsedeceğim konuyla ilgili önden bu bilgileri vermek zorunluluğunda hissettim kendimi. Evettt!.. Size dünyaca ünlü balmumu müzesi Madame Tussauds’nun dünyadaki 21. merkezi olarak İstanbul’da açılan ve İstiklâl Caddesi üzerinde bulunan Grand Pera’nın

ilk 2 katında, 2 bin metrekarelik bir alanda hizmet veren balmumu sergisinden bahsetmek istiyorum.

250 yıllık büyüleyici tarihe sahip Madame Tussauds’nun İstanbul’daki merkezi, Türkiye’nin ve dünyanın yıldız isimlerinden oluşan balmumu figür koleksiyonuyla kapılarını 28 Kasım’da açtı. Müzede dünyadan ve Türkiye’den tarih, kültür, sanat, spor ve siyaset dünyasından yaklaşık 60 ünlü isim yer alıyor.

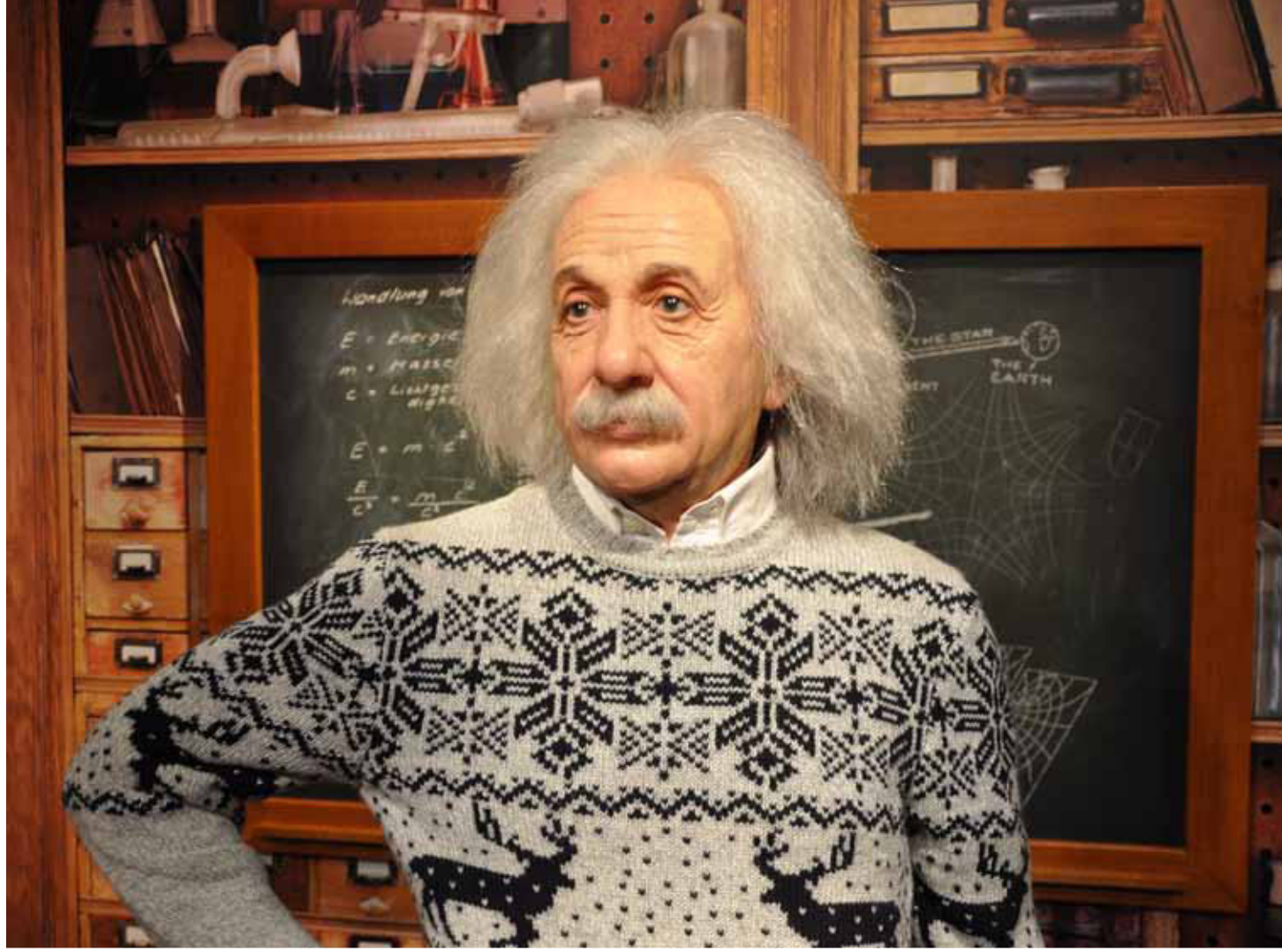
Peki, kim bu Madame Tussauds? 1761 Fransa-Strasbourg doğumlu olan Madame Tussauds, Londra’da balmumundan figürlerin yer aldığı Madame Tussauds Müzesi’nin Fransız asıllı kurucusudur. Paris’te amcası Philippe Curtius’ten balmumundan heykel yapmayı öğrendi. Amcası 1794’te ölünce onun iki balmumu müzesini devraldı. 1780’den sonra Fransız Devrimi patlak verinceyedeğin Versailles Sarayı’nda XVI. Louis’nin kız kardeşi Élisabeth’in sanat öğretmenliğini yaptı. Devrimden sonra kral yanlısı olduğu gerekçesiyle tutuklandı. Terör Dönemi’nde, giyotinle

lu modellemeyeyle oluşturulan mask ve diğer ölçümler baz alınarak kilden büstler hazırlandı. Bu büst temel alınarak çıkarılan kalıpların içine balmumu döküldü. Saç ve kaşlar gerçek saçlardan tek tek ekilerek uzman ekip tarafından aslına uygun saç stili oluşturuldu. Diş ve gözler için gerçeğe en yakın görüntüyü verecek materyaller seçildi. Göz rengi, Madame Tussauds'nun dünya üzerindeki bütün göz renklerini içeren geniş göz rengi tasarımı skalası esas alınarak belirlendi. Özel bir teknikle uygulanan boyalarla kılcal damarlar, çizgiler tek tek elle işlendi.

Bazı ünlüler orijinal kıyafet ve aksesuarlarını bağışladı. Diğerleri için Londra Stüdyoları'ndaki moda ofisi figürün tasvir edildiği tarihe ve döneme uygun tüm kıyafet ve aksesuarların özel olarak üretilmesini sağladı. Bu arada bir noktayı daha belirtmeliyim ki; minyatürler dışında Hz. Mevlâna'nın belirli bir resmi olmadığı için, Hz. Mevlana'nın heykeli,

22. kuşaktan torunu Faruk Çelebi'nin vücut hatları kullanılarak oluşturulmuştur.

Bir balmumu heykelinin oluşumunu maddelerle detaylandırırız;

• Detaylı Ölçü Alma ve Fotoğraflama

İlk olarak figürü yapılacak kişinin en ince detayına kadar yüzlerce ölçüsü alınır ve hangi pozuna istinaden figürüne hayat verilecekse ünlü o pozdayken pek çok farklı açıdan fotoğrafı çekilir.

• Figürün Kalıbının Çıkarılması

Her bir figür alınan ölçüler doğrultusunda mükemmel bir şekilde kilden yontulur ve bu işlemde 150 kilogramlık kil kullanılır.

• Kalıbın Hazırlanması

Sonrasında balmumu ve Japon balmumu karışımının döküleceği kil yüzeyinin kopyasını oluşturacak; kaliteli bir alçı

kullanılarak kişinin başının 'parçalı kalıbı' çıkartılır. Baş kalıpları çok sayıda ayrı parçadan oluştuğu için oldukça dayanıklıdır. Elde mevcut olan 200 yıl öncesinden alçıdan parçalı kalıplar ve bu orijinal kalıplardan bile birçok kez yeni balmumu kalıbı çıkartılabilmesi mümkündür.

• Balmumunun Dökülmesi

Boyayla renklendirilen ve 74°C'ye ısıtılan erimiş balmumu kalıba dökülür, ardından balmumu 1,5 cm'lik kalınlığa ulaşp sertleşinceye kadar soğumaya bırakılır ve balmumu kalıp içerisinden artan sıvı balmumu, dökülür.

• Kalıbın Çıkarılması

1,5 saat soğutulduktan sonra, kalıbın parçaları balmumundan yapılan baştan dikkatlice ayrılır. Bu aşamada balmumu yüzeyde, kalıp parçalarının aralarındaki birleşme yerlerinden kaynaklanan çıkıntılar heykeltıraş tarafından dikkatlice

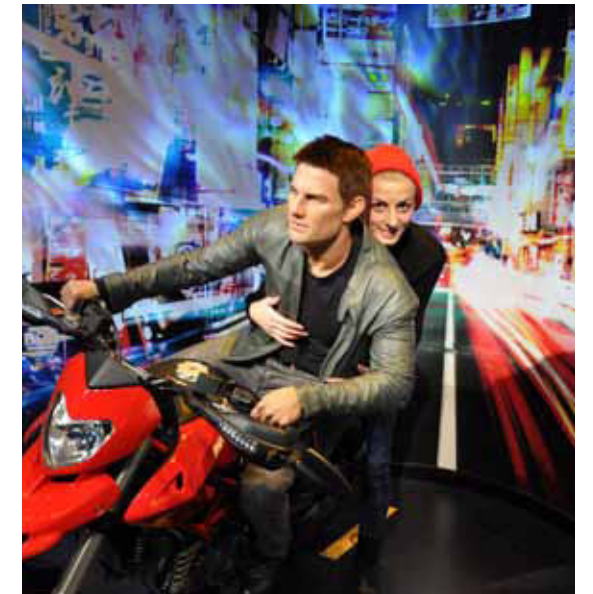
düzeltilir. Baştaki balmumundan gözler, akrilik gözlere yer açmak için eritilir. Eğer görünecekse, dişler için de aynı işlem uygulanır.

• Saçların Takılması

Uzman saç stilistleri ünlünün saçlarını en ince ayrıntısına kadar kopyalar. Etik bir şekilde insanlardan elde edilen saçlar teker teker başa takılır ve stil vermek için kesilir. Bu aşama hassas ve karmaşık bir işlemdir ve tüm saçların takılması yaklaşık 6 hafta sürer.

• Makyaj

Bunların ardından figür bir makyaj ekibi tarafından renklendirilir. Sahici bir ten renginin oluşturulması için yirmi farklı renk kullanılır. Ten rengine yarı saydamlılık, gerçekçi bir doku ve renk katmak amacıyla renk katmanları oluşturmak için yüz kısmında on kat yağlı boya kullanılır. Her bir çil, ben, kırışıklık ve gamze

tüm ayrıntılarıyla taklit edilir.

• Heykelin Son Hâli

Genel olarak, bir Madame Tussauds balmumu figürünün uzmanlıkla şekillendirilmesi, kalıbının hazırlanması ve renklendirilmesi dört ay sürer; figürlerin her biri yaklaşık 300.000\$ değerindedir.

Sizleri sıkmadan özet olarak genel bir bilgi verdikten sonra, bu 2 bin metreka-relik, eğlenceli, interaktif ve eşsiz bir eğ-lence sunan mekânda neler yapabilirsiniz onlara değinelim. Öncelikle biletinizi bire bir müzeden ya da internet üzerinden (yaklaşık %20 indirimli) alabilirsiniz ve bir ay içinde istediğiniz herhangi bir

gün kullanabilirsiniz. Müze haftanın her günü 10.00- 20.00 saatleri arasında ziyaret edilebilir.

Girişte güzel bir ara sokak dekordan geçerek kendinizi Beyoğlu tramvay durağında buluyorsunuz yani fotoğraf çekilmek için;) içerde böyle nostaljik birçok dekora rastlamanız mümkün ve

her birinde bir kare çekilebilmek için sabırsızlanmamanız kaçınılmaz. Müzenin içindeki belli alanlarda görevlilerin çektiği fotoğraflar ücretli, çekildikten sonra bir barkot alıyorsunuz ve çıkarken stüdyoya verip fotoğrafınızı alabiliyorsunuz ya da profesyonel makineniz varsa benim gibi yapıp arzu ettiğiniz ne varsa çekip, çekilebilirsiniz. Müzede en eğlenceli şeylerden biride belli karakterlerin yanında o kişilere özgü aksesuarlar olması ve fotoğraf çekilirken onları giyip kuşanıp karelerinize orijinallik katma fırsatına erişebilmeniz.

Gezinizin bitiminde heykellerin kalıp ve boyama arka plan örneklerini görebileceğiniz gibi, Madame Tussauds'un balmumu heykelinin yanında boyutlarına göre fiyatları değişen, ellerinizin balmumundan renkli ya da nasıl arzu ederseniz kalıplarını da alabilirsiniz. Yalnız benim gibi çift olarak ellerinizin birlikte kalıbını aldırarak isterseniz, iki kişi birlikte dört kazanın başında muntazam bir uyumluluk içinde seke seke hareket etmeyi göze almanız gerekecek sonra demedi demeyin:) Müze içerisinde geçireceğiniz iki saatlik bir dilim size fazlasıyla yetecektir.

Ve bu dünyanın dışına çıktıktan sonra eğer ziyaretiniz kış aylarında olursa, bir kese kâğıdı sıcak kestane alıp Beyoğlu'nun tadını geze geze çıkartabilirsiniz. Her zaman; bir yere gitmek için değil, yeni şeyler görmek için yola çıkmanız dileğiyle...

*Hayatta en hürmete layık varlık annedir. Dergimizin Sahibi ve Yazı İşleri Müd. Sn. Ali Sami Palaz Bey'in merhume annesine Allah'tan rahmet, ailesi ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyorum...

Afyon'dan Nepal'e İki Teker Üstünde "Bir Kadın"

Hazırlayan: Salih Doğan

Dünyada ve ülkemizde kadınlara karşı artan şiddete dikkat çekmek, farkındalık oluşturmak için

Afyon'dan Nepal'e uzanan bir rotada iki teker üzerinde yola çıkan Şule Özürün Bendler, motosikletiyle 75 günde 10.000 km yaparak bu rotayı tek başına tamamlayan ilk Türk

kadını oldu.

Dünyanın bütün dillerinde "yılmazlık ve mukavemet" kavramlarının karşılık geldiği bütün anlamları karşılamayı başaran Şule; gittiği ülkelerde, geçtiği yollarda "kadına karşı artan şiddete" dikkat çekmeye toplumsal bilinç oluşturmaya çalıştı.

Kırk yaşına kadar hayalini kurduğu motor tutkusunu artık özgür bırak-

ma zamanı geldiğine karar vermiş olmalı ki kendisi her sunumunda “Gençler, hayallerinizi gerçekleştirmekte benim kadar geç kalmayın!” diye tavsiyede bulunmayı ihmal etmiyor. Bir motorcu yazısında “Dört teker bedeni, iki teker ruhu taşır!” yazıyordu; kime ait bilmiyorum, lakin bu tutkuyu özetleyen güzel bir ifade sanıyorum.

-Ben hep kadınların erkeklerden çok daha cesur olduklarını düşünürüm. Galiba sen buna güzel bir örneksin Şule! Biraz kendinden bahseder misin?

- Merhaba! 1970 Afyon doğumluyum. Tüm eğitimimi Afyon'da tamamladım. Evliyim, üniversitede okuyan bir kızım var. 25 yıldır çalışma hayatındayım. Hayatım boyunca hep farklı, farkındalık yaratacak konularda kendimi geliştirmeye çalıştım. 35 yaşımdan sonrada motosiklete merak sardım. Eğitimlerle başlayıp, sürekli biraz daha uzağa gitme hevesiyle yanıp tutuştum.

-Bu sıra dışı yolculuğa nasıl karar verdin, amacın neydi?

-Türkiye içinde çok yere gitmeme rağmen her uzun yol motor sürücüsünün hayalindeki rotalardan biri olan Nepal rotasını gerçekleştirmeyi kafaya koydum. Aslında uzun yol rotaları içinde en meşakkatli rotalardan biridir Nepal rotası. Bu rotayı yapan bir Türk kadının olmaması da beni ayrıca heyecanlandırmıştı. Bu yüzden de “Bir anlamı olmalı!” diyerek bir proje yazdım. Son zamanlarda dünyada ve ülkemizde kadına olan şiddete ve kadın farkındalığına dikkat çekmek üzere Anadolu'dan bir kadın yola çıkacaktı. Bu projemi anlattığım herkesten başta Afyon Belediyesi ve Ticaret Odası olmak üzere pek çok destek aldım. Bir sene boyunca motorumu uzun yola hazırlayarak tam anlamıyla kendimi bir kampa aldım.

-İlk kez bir Türk kadını olarak tamamladığın rota da kaç ülke geçtin nelerle karşılaştın?

-19 Mayıs'ta Afyon'dan çıktığım yolculuğum Türkiye içinde Doğubayazıt kapısına kadar yaklaşık 1800 km sürerek, İran-Pakistan-Hindistan ve Nepal olmak üzere 4 ülkeden geçerek toplamda 75 gün ve 10 bin

km sürdü. Yol boyu birçok güzel insan tanıdım. Çok güzel dostluklar edindim. Bu yolculuk bana; insanın, hırslarından arınarak hayatını sadeleştirmesi gerektiğini öğretti. Ayrıca herkese hayallerinin peşinden gitmelerini tavsiye ediyorum.

-Ziyaret ettiğin en ilginç yer neresiydi, seni en çok etkileyen yanı?

-Anlatılanların aksine bambaşka bir İran ile karşılaştım. Açıkçası, “İyi ki İran, girdiğim ilk ülkeymiş!” diyorum. Hem gezgin kadınlardan hem de motorcu arkadaşlarımdan hep duyardım, İran için hep “Çok güvenli...” derler. Hakikaten çok güzel insanlarla tanıştım yolda, onların evinde kaldım ve hiç tereddüt etmedim bunu yaparken. İran'da sadece Tebriz ve Zencan'da otelde kaldım. Bize öğretilen, yazılan, aklımızda kalan İran değilmiş o aslında.

-Karşılaştığın zorlukları nasıl aştın?

-Karşılaştığım en büyük zorluklar

Pakistan'da oldu. Sınırdan girdiğimiz andan itibaren Pakistan devleti, Afgan sınırına çok yakın olan bu bölgeden geçerken sürekli polis koruması veriyordu. Öyle olunca biraz gergin yola başlamıştık. Hava sıcaklığının 55 dereceye çıktığı ve yol şartlarının da çöl ortamı gibi daha önce hiç tecrübe etmediğim bir yol olunca oldukça zorlandım. Sürekli polis değişimi ve evrak kontrolleri yüzünden ortalama 300 km'lik yolu 12-13 saatte almamıza sebep oluyordu ki bu, ciddi anlamda yoruyordu.

Pakistan'da Abotabad'da akşam olmuştu. Kalmak için düzgün bir hotel aramak için yeterince zamanım olmadığından ilk bulduğum yeri fazla incelemeden seçip yerleştim. Oda 4 metrekare falan ve gayet pis. Gece oldu, ülkenin en büyük sorunu elektrik zaten ve gecenin bir yarısı elektrikler kesildi. Yalnız olmak beni ilk defa o kadar etkiledi. Bütün gece

patlamalar, silah sesleri insan çığlıkları duydum, meğer burası Ladin'in gelip gittiği bir köymüş ve zaman zaman bu tip şeyler eğlence maksatlı yapılmış. Çok korkmuştum, sabah erkenden doğruca Lahor'a gittim. Ama bunun dışında bir kadın olmam her yerde çok dikkat çekse de herhangi bir kötü davranışa rastlamadım.

En büyük sorun, çok tükettiğimden dolayı su oldu. Yemeklerde çok farklı kültürler olduğu için zorlandım. İran mutfağını çok sevdim, hatta doyamadım, sonrasındaki yemek kültürüyle barışabildiğimi söyleyemem. Öyle insanlar gördüm ki!.. Hayatlarını kazanmak üzere 2 dolara günlük çalışan, evine ekmek götürmek için moloz taşıyan kadınları görünce “Asıl zorlukları onlar yaşıyor, biz değil!” diye düşünmeden edemedim.

Birde Hindistan gizemler ülkesi...

Orada da Tac Mahal'den Agra merkezine kadar olan kısacık mesafeyi trafikten dolayı ancak 3 saatte alabildim.

Gittiğim ülkelerdeki elçiliklerimize bayrağımızı teslim ettim. Her yerde çok güzel ağırlandım, elçiliklerimiz tarafından çok güzel misafir edildim. Onlara bayrak verdim, onlardan bayrak aldım. Yolda çok fazla Türk ile karşılaştım, hatta bir Afyonlu ile bile...

-Şimdi neler hissediyorsun?

-Şuan düşündüğüm zaman sanki harika bir film seyretmişim gibi geliyor. Hazırlık dönemi ve yolda olmak harika bir duyguydu. Her gün yol yapmama rağmen hiçbir gün sabah sürünerek kalkmamıştım. Bilinmeze doğru yol almak, "Acaba bugün ne göreceğim?" merakıyla sürmek müthiş bir duygu. Eve dönünce epey zaman kendimi zor adapte ettim hayata. Çünkü öylesine tüketim toplumu olmuşuz ki!.. Hâlbuki hepimiz bir lokma yemek ve yatacak yer için çabalamamız gerekirken çok fazla lüks için kendimizi yoruyor sevdiklerimizin kalbini kırıyoruz. Şunu da eklemek istiyorum: Hayatta hiçbir şeyi ertelememek lazım, ben 46 yaşındayım, evliyim bir de çocuğum var. Anadolu'da küçük bir şehirde yaşıyorum. Ben yaptıysam bunu, herkes yapabilir.

- Ülkemizde kadına karşı şiddet, kadın cinayetleri başta olmak üzere çocuk gelinlerden tutunda cinsel istismara kadar birçok konu gündemden düşmüyor, maalesef! Bu konularda tekrar böyle motosikletle bir farkındalık sürüşü yapmayı düşünür müsün?

her şehirde yeni insanlarla tanıştım, yeni şeyler öğrendim. Onlara misyonumu anlattım. Yeni kültürler gördüm. Ufkum daha bir gelişti diye düşünüyorum. Bu yolculuk sürecinde hayata bakış açım değişti; kanaat etmek yetinmek sahip olduklarımızın kıymetini bilmek gibi her şeyi bütün

-Tekrar böyle zorlu bir yol istiyorum tabi ki. Çünkü aynı zamanda kendimle ve karşılaştığım zorluklarla mücadeleyi öğrendim. Sabrın bir başka yolunu gördüm. Ve gerçekten bir şeyi çok gönülden istersen Allah sana kesinlikle yardım ediyor, insanlar inanılmaz derecede sana yardım ediyormuş onu gördüm. Her ülkede,

kavramlarımı yaşamımın bütün anlamlarını yeniden gözden geçirmek ve kendimi yeniden inşa etmek fırsatı buldum. Bir de ifade etmek istediğim bir şey var; Gittiğim her yere yanımda sadece ay yıldızlı bayrağımızı taşıdım. Her yerde gururla dalgalandırdım.

Dostlar ile Bir Medeniyet Yolculuğu ENDÜLÜS & MADRID & BARCELONA GEZİMİZ...

Yazı: Mustafa İsmet Saraç Fotoğraflar: Ali Türkyılmaz

Türmak Ailesi olarak birlikte çevremize estetik ve güzellik katmaya çabaladığımız dostlarımız ile beraber olmak eskimeyen medeniyetimizin bizlere bıraktığı güzellikleri paylaşmak için 23 Nisan'da batı dünyasının karanlıklar içinde yaşadığı dönemde doğunun ışığının düştüğü Endülüs'e doğru yola çıktık. THY ile Konya'dan İstanbul'a oradan da İspanya'nın Coste Del Sol Sahili'nin

en önemli şehri 365 günün 350 günü güneşin eksik olmadığı "Güneş Sahili" şehri Malaga'ya varışımızda her anımı zı dolu dolu yaşamak için hemen şehri keşfetmeye başladık. Eski bir Endülüs şehri olan ve 711 – 1483 yılları arasında tam 772 yıl İslam şehri olmuş ve Endülüs İslam Medeniyeti döneminde Granada Emirliği'nin önemli bir ticaret limanı ve ünlü ressam Pablo Picasso'nun doğum

yeri Malaga şehir tanıtım turumuzda Endülüs döneminden kalma Kale, şehir yönetim merkezi Alkazaba, liman ve önemli bulvarların görülmesinden sonra Granada'ya hareket ettik. Şehre varışımızda otelimize yerleşmeden El-hamra Sarayı'na nazır konumu ile muhteşem bir manzarası olan ve Endülüs döneminde şehir ahalisinin oturduğu bölgelerden Albayzin Tepesi'nde kiliseye çevrilmiş cami ile hüzünlü ve son dönemde inşa edilen ve yapımında Türk Hayırseverleri'nin de katkıda bulunduğu Granada Mescidi ve İslam Kültür Merkezi'nin ziyaret ettikten sonra otelimize yerleşip Konya'dan Granada'ya uzun bir günün yorgunluğu ile istirahat çekildik.

Ertesi sabah İslam Dünyası'nın zirve eserlerinden ve Müslümanların Endülüs'ü kaybettikleri 1492 yılına kadar idari merkez görevi yapmış El-hamra Sarayı'na varışımızdan itibaren saraya adını veren kızıl toprak renginin dantel gibi işlenmiş duvar süslemeleri ile oluşturduğu ahenk bizi kuşatmaya başladı. Nazırlar Sarayı, Elçiler Salonu Harem Bölümü ve Cennet Bahçeleri ve tüm bunların arasında havuzlarda ve

saray içi su yollarında suyun mimariyi tamamlayan o muhteşem estetiği ile hemhal olarak ziyaretimizi tamamlayıp Endülüs Medeniyeti'nin efsanevi başkenti Kurtuba'ya hareket ettik. 711 yılından Müslümanların elinden çıktığı 1236 yılına kadar kütüphaneleri, hamamları, içinde batıya rönesansı taşıyan ilim adamlarının yetiştiği medreseleri, aydınlatılmış sokakları, su ve kanalizasyon sistemleri ile ortaçağın parlayan yıldızı Kurtuba'ya girişte bize eşlik eden Elvadül Kebir Nehri (Guadalkivir) üzerindeki muhteşem köprü ve su dolaplarını gördükten sonra İslam Mimarisinin ana eserlerinden biri olan ancak Endülüs'ün düşmesinden sonra bir bölümü katedrale çevrilen ama hala ihtişamını koruyan Kurtuba Camii'ni gezerken ve içindeki 1000 sütun ve 4000 kandil ile mühendislik harikası bu eseri hayranlıkla tanıdık. Şehrin çiçekler ile dekore edilmiş beyaz badanalı dantel gibi süslü evlerinin arasındaki sokaklarda dolaştıktan sonra ve de son dönemde hemen Kurtuba Camii'nin karşı sokağı içinde T.C Başbakanlık TİKA kuruluşunun restore ettiği mescidi ziyaret ederek ülkemiz insanının buraya uzanan imar hizmetleri ile gururlandık ve Sevilla'ya doğru yola çıktık.

Sevilla şimdi İspanya'daki Endülüs Eyaleti'nin başkenti. Önemli bir fuar ve liman kenti. İspanyollar'ın Amerika seferlerinden dönüşte oralardan devşirdikleri zenginlikleri getirip sakladıkları yer. Hatta şehrin içinden geçen Guadal-

kivir nehri kıyısında İslami dönemden kalan ve şehir surlarının bitimini temsil eden Burc'ta bu ganimetleri saklarlar imiş. Bu yüzden bu burcun ismi bugün Altın Kule diye biliniyor. Şehrin kendine özgü mimarisi İslami Dönem mimari üslubu Mudéhar stili binaları, Flamenko Dansı'nın doğduğu Triana Mahallesi, bugün şehri süsleyen kraliyet bahçeleri ile Endülüs Bölgesi'nin en egzotik ve romantik şehri. 1929 İspanyolca Konuşan Amerika Ülkeleri Fuarı ve bu dönemde yapılan ve şehrin içine yayılmış ve her ülkenin mimarisini yansıtan pavyonları şehre ayrı bir mimari güzellik katıyor. 1992 Expo fuarı ile şehir yeni baştan dizayn edilmiş.

Şehir turunda 1929 İbero-Amerikan fuarında kullanılan ve her biri katılımcı Güney Amerika Ülkelerinin tarih, kül-

tür ve mimari mirasını yansıtan ülke pavyonları ve bunların başında bir mimari harikası İspanya Pavyonu ve Plaza İspanya ile güvercinleri ile ünlü Maria Luisa Parkı bizlere görsel bir şölen sundu. Sevilla Ulu Camii iken kiliseye çevrilerek yüzyıllar boyu süren ilavelerle bugün İspanya'nın en büyük katedrali haline gelen, cami döneminden avlu müstemilatı ise hala ayakta olan Sevilla Katedrali ve caminin minaresi iken çan kulesi yapılan Hiralda ve Müslüman ustalar tarafından Hristiyan krallara İslam Sanatı kullanılarak yapılan Alkazar Sarayı gezimiz ve bu saray içindeki duvar halıları bölümünde Tunus üzerindeki Osmanlı-İspanyol deniz savaşlarını tasvir eden devasa ipek duvar halıları ile tarihte müthiş bir yolculuğa şahit olduk. Guadalkivir nehrinde tekne gezimiz ile şehrin romantizmini tekrar yaşadık.

Seyahatimizin 4. günü artık İspanya'nın Endülüs yüzü faslını bitirip Kraliyet İspanya'sını tanıyacağımız Madrid gezimizin başlangıcı idi. Sevilla'dan bindiğimiz Ave hızlı treni ile 2.5 saatte Madrid'e ulaştık.

Avrupa'nın en yeşil başkenti, 2 defa Avrupa Kültür Başkenti olmuş, Prado, Thyssen ve Rene Sofia Müzeleri ile dünya sanatının zirve sanatçılarına ve eserlerine ev sahipliği yapan, neo-klasik şehir mimarisi ve parkları ile Klasik Avrupa Kraliyet şehirleri kategorisinde üst sıralardaki Madrid'e varışımızda önce şehrin 75 km güneyindeki Toledo'ya hareket ettik. Roma döneminden itibaren, Roma, ilk dönem İspanya krallığı ve Endülüs İslam Medeniyetine başkentlik yapmış bu şehir bir açık hava müzesi. Taho Nehri'nin çevrelediği bir ada üzerindeki konumu ile stratejik bir pozisyonu olan Toledo 16. Yüzyıla kadar İspanyol Krallığı'nın başkenti. Bugün ise İspanya dini idaresinin başkenti ve Unesco tarafından dünya mirasına kabul edilmiş bir açık hava müzesi. Emevi döneminden kalan Alcantara köprüsü, şehir surları, BabMerdum Camii ve şehrin ortaçağdan beri korunan tarihi dokusu ve İspanya'nın dini merkezi olan katedrali gezip gördükten sonra Madrid'e geldik ve günümüz sona erdi.

Gezimizin 5. Günü asalet başkenti Madrid günü. Grand Via, Castellana, Serrano bulvarları ile Alkala, Toledo ve Avrupa Kapıları, Plaza Mayor, Plaza İspanya ve Puerto Del Sol Meydanları ve Real Madrid'in şampiyonluk kutlamaları ile ünlenen Sibeles Meydanını ve İspanya Kraliyet Sarayını görüp tanıdığımız gezimizin sonunda misafirlerimizin aniden fora ettikleri Konyaspor atkıları ve formaları artık Real Madrid'in mekanına gitmemiz gerektiğini gösterdi. Santiago Barnebeu stadyum gezimizde misafirlerimiz saha çimine ulaşınca Konya'dan Real Madrid'e gönderilen manidar selamların yüksek sesle dillendirildiğine şahit olduk.

İspanya maceramız bambaşka bir dünya ile sona erecekti. Kendilerini ayrı bir Avrupa kültürü olarak gören ve güne ye biraz da mağrur bir eda ile bakan İspanya'yı oluşturan özerk bölgelerden

Katalonya'nın başkenti ve herşeyi ile kendine özgü Barcelona'ya geliştirmede Katalunya ve İspanya meydanları, Paseo de Gracia Bulvarı ile şehri tanıdık. Katalonya'nın harika çocuğu ünlü mimar Gaudi'nin başladığı ve 100 yıldan beri hala inşası süren SagradaFamilia kilisesi ve Guell Parkı'nı gezip bu harika adamın eserlerini tanıdıktan sonra Mont Juic Tepesi'nden şehri temaşa ettik. Şehrin en canlı bölgesi Rambla yaya bölgesi, ünlü Hal Binası Bocceriaenvai çeşit, sebze, meyve ve deniz ürünleri çeşitleri ile Barcelona gezimizin tadı damagımızda kalan yerleri idi.

Dostlar hikayemizin sonunda belki bir soru zihninizde şekillenebilir...Gezdiginizi gördüğünüzü öğrendik, belledik, peki ne yediniz?

Efendim burası Akdeniz'in sonu ve Anadolu'dan sonra sırası ile zeytinyağı temelinde Yunanistan'dan başlayarak, güney İtalya ve Güney Fransa ile paylaşabildiğimiz Akdeniz yemek kültürü

burada sonlanıyor. Ortak damak lezzetimiz oldukça az. Deniz ürünleri temelinde şekillenen mutfak kültüründe balık pişirme işinde dahi ortak noktamız yok.

Biz ızgaracıyız, onlar soslu fırında balık meraklısı.

Görsel olarak ruhunuz müthiş bir doyuma ulaşıyor bu ülkede ama mutfak açısından da midesini gezdirme globalize etme meraklıları dışında yemeklerimiz açlık bastırma babından görev yerine getirme şeklinde oluyor.

Tabii Konya mutfağı ile İspanyol yemek kültürünü kıyaslama konusunu gündeme getirme gibi bir fanteziye dahi girmiyorsunuz.

Ama her ülkenin damak tadı o ülkeye kuzgun görünür ve o da bir değerdir ve zaten eleştiri dışıdır.

Türmak Group & Figura'nın Katkılarıyla

PORTFOLYO

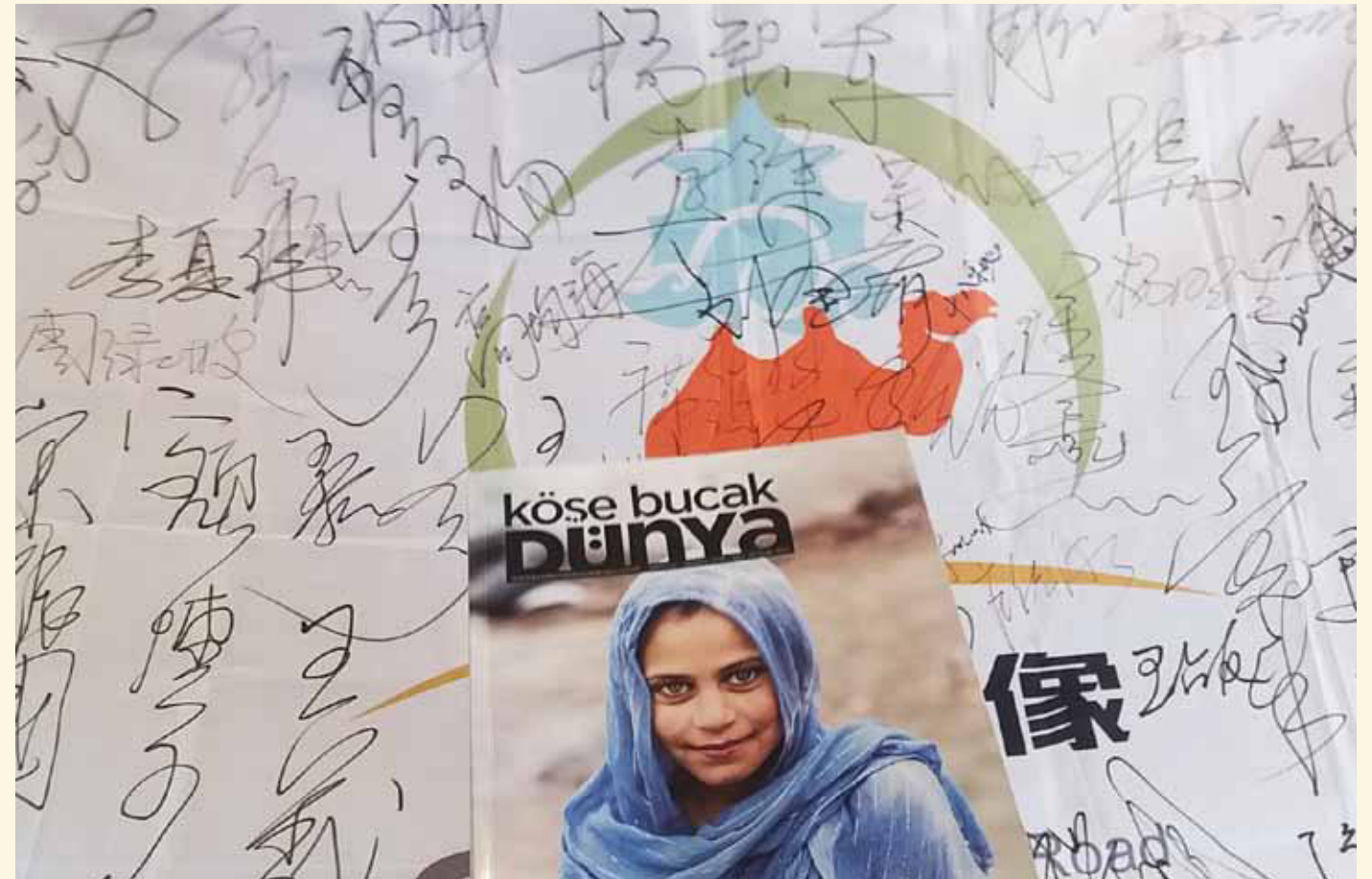
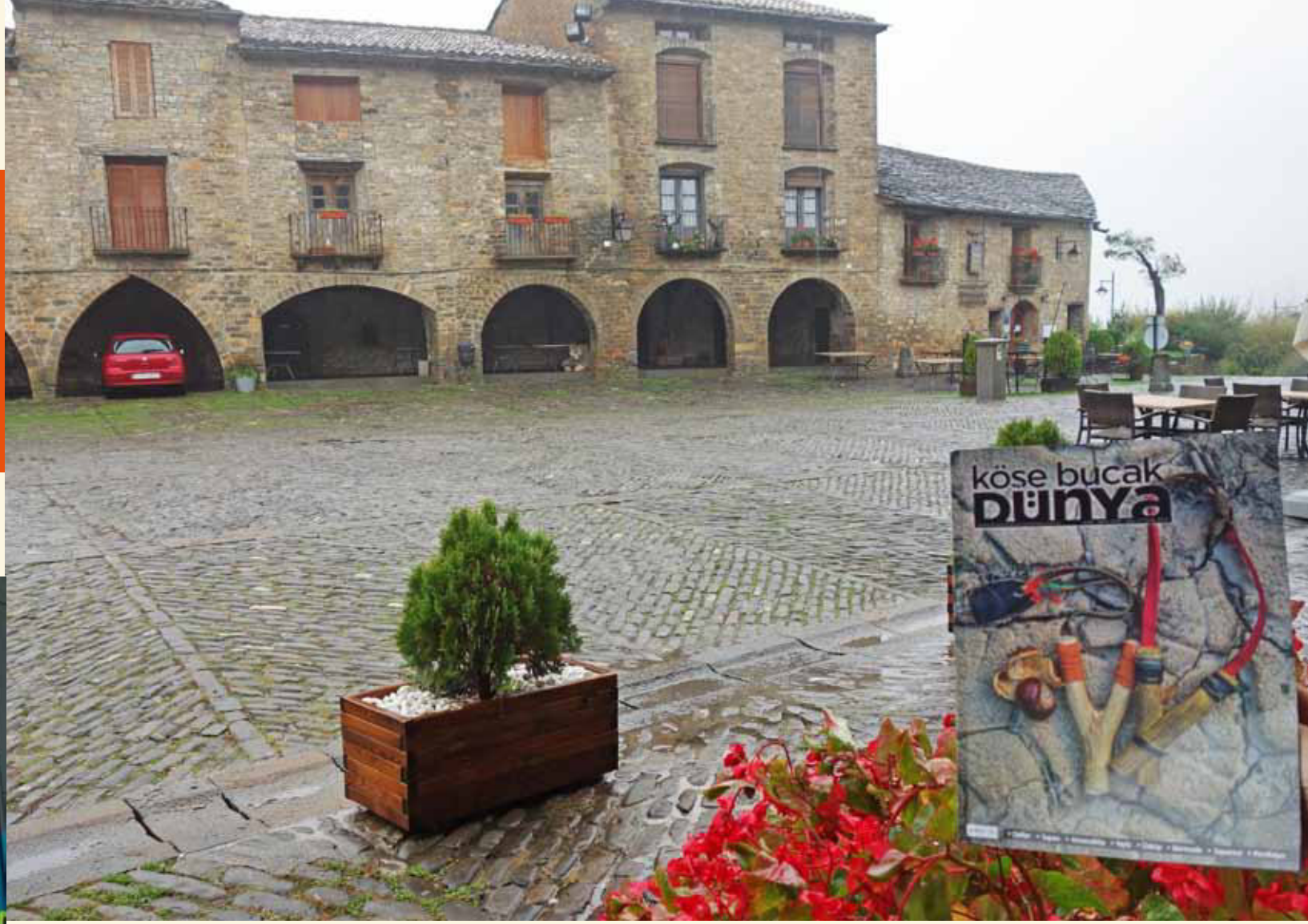
Sami Uçan: 1983 Konya doğumludur. Selçuk Üniversitesi Harita Mühendisliği ve Açıköğretim Fakültesi Fotoğrafçılık bölümü mezunudur. İstanbul Kadastro Müdürlüğünde çalışmaktadır. Fotoğraf çekmeye 2008 yılı ortalarında başlamış olup Ulusal ve Uluslararası yarışmalardan dereceleri ve Jüri üyelikleri vardır. 2012 yılında AFİAP ünvanı almaya hak kazanmıştır. Birçok Fotoğraf derneğinde Fotoğraf gösterileri ve sunumlar yapmıştır. Kendisi çok farklı yönlerde fotoğraflar izlemeye çalışıyor, sokak ve belgesel çalışmalar özellikle ilgi alanına giriyor.

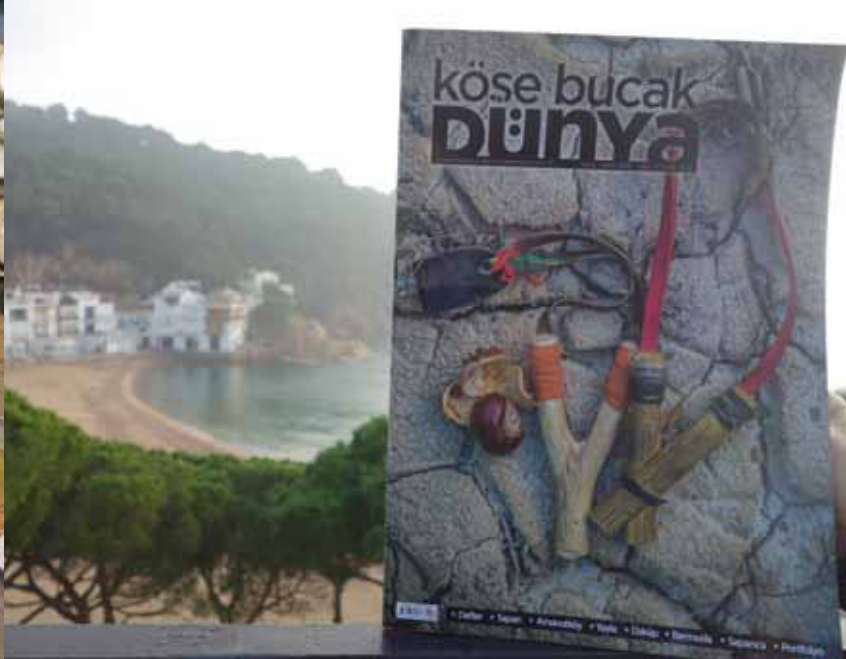
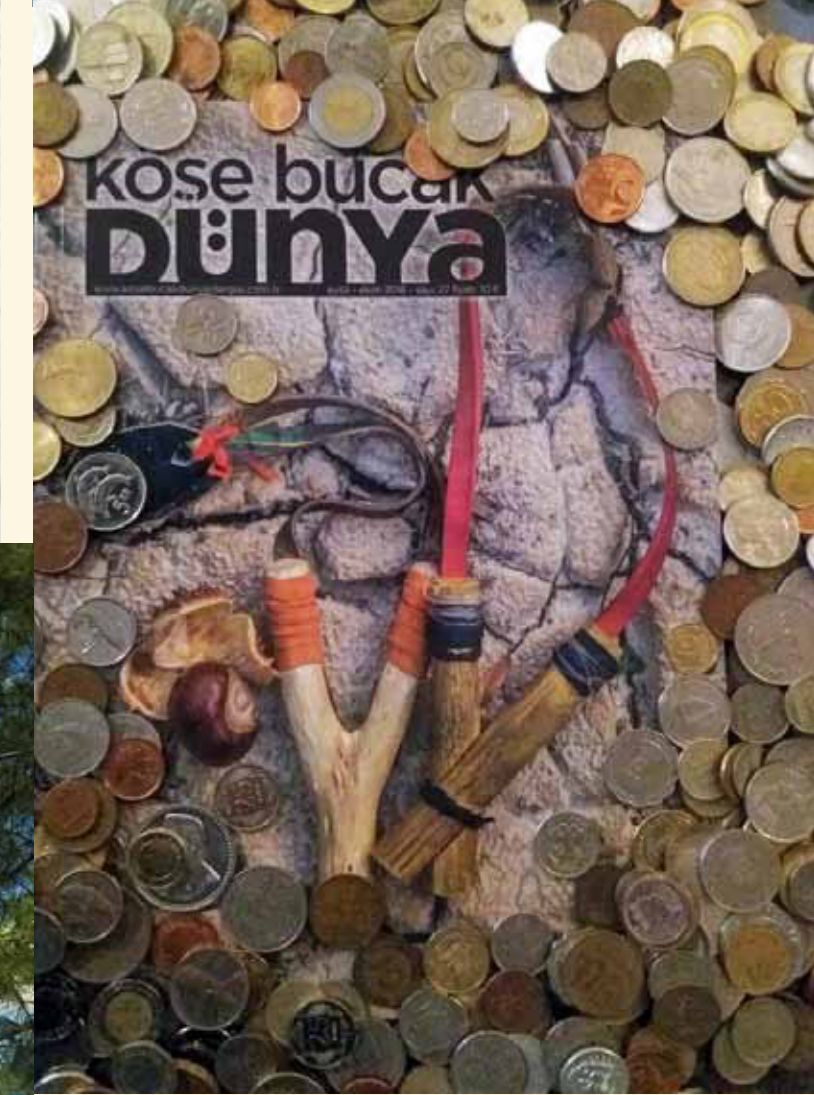
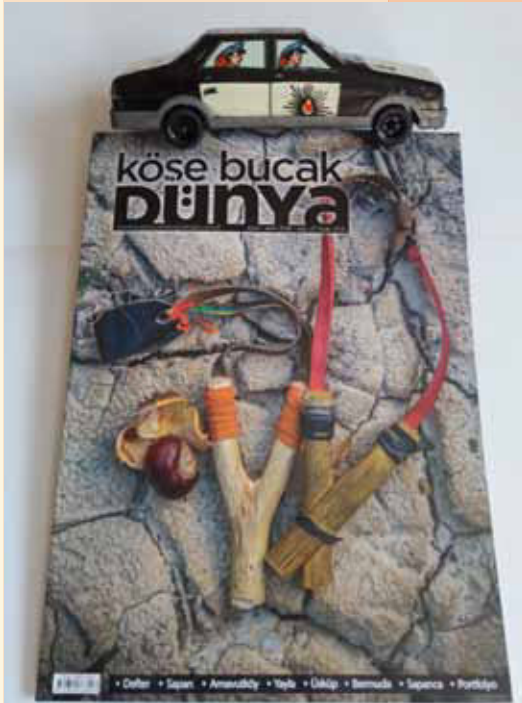

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

H.z. Mevlana'nın 743. Vuslat Yıldönümü

aşkların niyâzi kabul ola...

Beyaz Peynir - Kaşar Peyniri - Sürülebilir B. Peynir - Krem Peynir - Labne - Yoğurt
Tereyağ - Ayran - Lor Peyniri - Süt Tozu - Peyniraltı Suyu Tozu - Krema - Sade Yağ

